

ทดลองอ่าน

การอ่านคือรากฐานที่สำคัญ

หงเหยาเซ็ดฝ่ามือกับเลื้อ แลบลิ้นเลียริมฝีปาก “ไอนี้มันใช้อย่างไร”

ลู้อีเจิง “ตรวจปัสสาวะ ตรวจเสร็จก็รอกอย่างสงบ
สองเส้นคือแหวนเพชรแปดกะรัต เส้นเดียวคือเธอถูกฉันทัดหนึ่งยก
ตามด้วยเมคเลิฟกันพร้อมฟรีแพ็คเกจพวงนี้ลูกจากเตียงไม่ไหว
ฉันยกมือเข้ามาให้เธอกินบนเตียง”

หงเหยามีสีหน้าระแวงขึ้นมาทันที “ทำไมพี่ถึงรู้ขนาดนี้”
ลู้อีเจิงยังคงมีสีหน้านิ่งเฉย เหลือบมองเธอเหมือนกำลังมองคนโกง
“เพราะว่าฉันอ่านคู่มือการใช้”

หงเหยา “...”

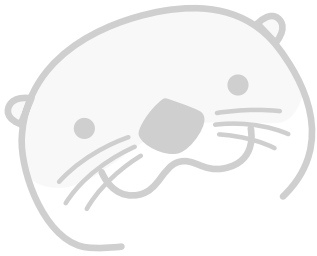
- ซิงเหม่ย

(รัก) ยิ้มของเธอ

你微笑时很美

ชิงเหม่ย

青浣

เจียน

หนูน้อยอี

แป

สำนักพิมพ์อรุณ
กรุงเทพฯ

หนังสือคุณภาพ
โดยอมรินทร์กรุ๊ป

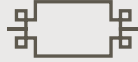
คำนำสำนักพิมพ์

(รัก) ยิ้มของเธอ เดินทางมาถึงเล่มสุดท้ายแล้ว ทีม ZGDX จะได้ฟันฝ่าไปสู่ การชิงแชมป์ระดับโลก กู้คืนเกียรติยศแห่งภูมิภาค SPL ได้หรือเปล่า และ “ถงเหยา” จะทำตามที่สัญญาเอาไว้ว่า จะนำไอติ “เว่ยเซี่ยว” กลับคืนสู่สนามแข่ง ระดับโลกในฐานะแชมป์ได้หรือไม่ เรามาร่วมเป็นกำลังใจให้เธอและทุกคน ในทีมกัน แม้เล่มนี้จะเน้นหนักไปที่เรื่องการแข่งขันเกม แต่คุณพระ - นาง ของเราก็ยังคงคอยกอดคอยหยอดกันอย่างน่ารักน่าชังอยู่เรื่อยๆ มีเรื่องให้ ใจหายใจคว้านิดหน่อย มีเรื่องให้เซอร์ไพรส์จนอบอุนหัวใจ ลองไปติดตาม กันนะคะ

เมื่ออ่านเรื่องนี้จบ หลายคนคงจะเห็นด้วยว่า บนเส้นทางของวงการ อีสปอร์ตนั้น ไม่ใช่ง่าย ๆ เลย เช่นเดียวกับกีฬาอื่นๆ ที่ต่างต้องอาศัยความ มุ่งมั่นพยายาม ความทุ่มเท และความเชื่อมั่นอย่างสุดหัวใจ นับว่าเป็น เรื่องดีมากที่มีนิยายและซีรีส์มาเป็นสื่อกลางในการบอกเล่าเรื่องราวของ นักกีฬาอีสปอร์ตเหล่านี้ สิ่งนี้นับเป็นแรงบันดาลใจและเป็นกำลังใจที่สำคัญ มาก สำหรับผู้ที่กำลังมีความฝัน และผู้ที่กำลังยืนอยู่บนจุดนั้นและอาจ กำลังลังเล แม้ว่านี่จะเป็นเพียงเรื่องสมมติในนิยาย แต่ก็หวังว่าจะเป็นหนึ่งใน ส่วนเล็กๆ ที่ช่วยให้คนในสังคมเข้าใจวงการอีสปอร์ตมากขึ้น

หวังว่าคุณผู้อ่านจะสนุกไปกับอีสปอร์ตผ่านทางเรื่องราวความรัก ระหว่างถงเหยาและลู่อูเจิง รวมทั้งมิตรภาพระหว่างเพื่อนร่วมทีมและ เพื่อนในวงการของพวกเขาเนะคะ

๐๖๗

บางทีสักวันหนึ่ง

พวกเขาอาจจะอำลาวงการ

แต่งงาน มีลูก และไปจากเวทีการแข่งขัน

ที่เคยทำให้พวกเขาต้องหลังเลื้อย

และน้ำตาแห่งนี้...

แต่ทั้งชีวิตนี้ของพวกเขา

จะยังคงรักในอาชีพอีสปอร์ต

...

การแข่งขันจบลงแล้ว

แต่เส้นทางของกลุ่มวัยรุ่นยังคงอีกยาวไกล

ขอเพียงมีอีสปอร์ตอยู่

ตำนานของพวกเขาจะยังคงอยู่

แนะนำตัวละคร

ชื่อ	ชื่อไอดี	ตำแหน่ง	สโมสร
งทยา	ZGDX สโมสร	เลนกลาง (มิด)	ZGDX
ลูซีอเจิง / เจิงเกอ	ZGDX เซสแมน	เลนล่าง / กัปตัน	ZGDX
อวี๋หมิง / เทพหมิง	ZGDX หมิง	เลนกลาง (มิด)	ZGDX
ลูย์วี่	ZGDX ลวี่	เลนกลาง (มิด)	ZGDX
อวี๋จิ้นเล่อ / เสี่ยวฟิ่ง	ZGDX ฟิ่ง	ซัพพอร์ต	ZGDX
เหล้าเค	ZGDX เค	จิงกิล	ZGDX
เหล้ามาว	ZGDX แคค	เลนบน (ท็อป)	ZGDX
เสี่ยวรู่ย / รู่ยเกอ	-	ผู้จัดการ	ZGDX
หัวอวันไหล	CK ซันฟลาวเวอร์	เลนบน (ท็อป)	CK
เจี้ยนหยาง / เทพหยาง		จิงกิล	CK
เหล้าหวิง		ซัพพอร์ต	CK
เสี่ยวฮวา		เลนกลาง (มิด)	CK
หูเตี๋ย		เลนล่าง	CK
เหลียงเซิง	YQCB สติวเดนต์	ซัพพอร์ต / กัปตัน	YQCB
อิจุนฮ้อซ็อก / เจี้ยวหวง	YQCB ไฮโรฟนต์	เลนล่าง	YQCB
อ้ายเจี๋ย	YQCB อ้ายเจี๋ย	เลนกลาง (มิด)	YQCB
เอ็กซ์แบง	YQCB เอ็กซ์แบง	จิงกิล	YQCB
หงหรง	YQCB หงหรง	เลนบน (ท็อป)	YQCB
เสี่ยวหน้วน	-	เลนล่าง	YQCB
อิมินแทท / อาแทท	TAT แทท	เลนกลาง (มิด)	TAT
คิมจูกวาง	ลูลูเซีย	เลนกลาง (มิด) / กัปตัน	OP

การแข่งขันเริ่มต้นขึ้น ท่ามกลางสายตาทุกคน เลี้ยวพั่งควบคุมแคทพิซที่อ้วนเหมือนตัวเขาเดินสายอาดๆ ไปบนเลน...ผ่านเขตป่าฝั่งตัวเอง...ผ่านแม่น้ำ...จากนั้นก็เข้าไปชุมนุมอยู่ในพุ่มไม้เขตป่าของทีม YOCB เสร็จเรียบร้อยก็เริ่มหัวเราะแปลกๆ ออกมา

ลูซิวเหงิง “เกรียนไปเถอะ ถ้าเกรียนจนเลียเพิร์สท์บัลด์ นายก็ไม่ต้องกลับมานะ”

เลี้ยวพั่งไม่สนใจเขา พอระบบเกมประกาศว่า “กองทัพออกโจมตี” ป้อมใหญ่ของทั้งสองก็เริ่มมีทหารจิววิ่งออกมา กลุ่มเลนล่างของ YOCB เริ่มตีมอนสเตอร์สโตนแมน คิดเก็บกวาดมอนสเตอร์ชุดนี้ให้เรียบร้อยแล้วค่อยไปที่เลน เลี้ยวพั่งอาศัยที่ตัวเองถึก เลือดเยอะ รอมอนสเตอร์สโตนแมนใกล้ตาย ก็กระโดดออกมาจากพุ่มไม้ เลียมอนสเตอร์สโตนแมนไปที่หนึ่ง...

แย่ง แนนอนว่าแย่งไม่สำเร็จ

ทางด้านเจี้ยวหวงเก็บค่าประสบการณ์จากมอนสเตอร์สโตนแมนไปได้ อยากราบรื่น ก่อนจะหมุนตัวมาเริ่มโจมตีเลี้ยวพั่ง เลี้ยวพั่งหมุนตัวกดแฟลชหนีเหมือนหนูหนีตาย...เพราะความลนลาน ทำให้แฟลชไปข้างหน้าได้ไม่กี่ มิลลิเมตรก็โหม่งกำแพง ในช่องสนทนาของทีม ZGDX เกิดเสียงดั่งเซ็งแซ่ขึ้นทันที...

ถงเหยา “โอย่โยหวว!”

เหล่าเค “โอย่!”

เหล่ามาว “โ้ว!”

ลู้อซิเจิง “เล่นอย่างกับแรงกิลเวอร์”

เวลานี้ค่าเลือดของเสี่ยวฟ่งเหลือแค่หนึ่งในสามเท่านั้น กระดกยาเพิ่มเลือดเสร็จ ก็รีบหมุนตัวไปกดเวทิตัดตัวที่สอง “เอกซอสต์” ลดความเร็วการเคลื่อนไหวและการโจมตีของอีกฝ่าย ถึงพอเอาชีวิตรอดมาได้!

นี่เป็นตัวอย่างของสำนวนที่ว่า ลักไก่ไม่สำเร็จ เสียข้าวไปอีกหนึ่งกระสอบ¹!

ถงเหยา “เลนล่า่งผีนเปิดเล่นใหม่ดยาก”

เหล่าเค “เล่นพิเรนทร์”

เหล่ามาว “ตั้งแต่วินาทีที่เสี่ยวฟ่งเดินผ่านแม่น้ำ เลนล่า่งก็จบแล้วเหล่าเค เลเวลสามแล้วขึ้นมาตีเลนบนนะ ตานั่นมันแบกเอง”

“นายแบก? แบกอะไร คนอื่นหัวเราะเยาะทีมเราว่ามีทีอปสองคนแล้วตอนนี้นายยังจะเรียกเหล่าเคให้ไปช่วยนายอีก รู้จักมียางอายุบ้างไหม” เสี่ยวฟ่งด่าเหล่ามาวรัว ๆ ก่อนจะเดินสายกันกลิ้งกลับมาอยู่ข้างลู้อซิเจิง เวลาที่ลู้อซิเจิงกำลังตีทหารจิวอย่างสบาย ๆ พอเห็นซัพพอร์ตที่เหลือเลือดแค่นิดเดียวของตัวเองกลับมาขึ้นข้างหลังอย่างซี้ซั๊ดก็ถึงกับหางตากระตุก ใช้เมาส์คลิกไปที่พื้นที่หนึ่ง “นายยังกลับมาทำไอ้กไม่สู้ไปตายที่ฝั่งตรงข้ามเสร็จแล้วก็ AFK ที่ฐานหลักไปเลยยังดีกว่า”

เสี่ยวฟ่งหัวเราะฮึ ๆ “กลับมาถ่วงพี้ง”

ลู้อซิเจิง “...”

ช่องสนทนาเงียบไปสามวินาที เวลาที่ทุกคนจึงได้รู้ว่า ทำไมทั้งที่เสี่ยวฟ่งเป็นซัพพอร์ตให้ลู้อซิเจิงมานานถึงสี่ฤดูกาล แต่ก็ยังไม่เคยได้รับความรักความเอาใจใส่จากเขา... เวิร์กกรรมเป็นสิ่งที่ค่อย ๆ สั่งสมขึ้นมาที่จนถึงวันนี้ลู้อซิเจิงยังไม่เคย AFK หรืออัดเจ้าอ้วนนี้ในการแข่งขันจริงสักครั้ง ก็น่าจะใช้ความอดทนและความเมตตาเท่าที่มีทั้งชีวิตนี้ไปจนหมดแล้ว

¹ หมายถึง ไม่เพียงเอาเปรียบอีกฝ่ายไม่ได้ ซ้ำตัวเองยังตกเป็นฝ่ายเสียเปรียบอีกด้วย

เกมดำเนินไปได้สามนาทีกว่า AD และมิดก็ทยอยอัปเลเวลขึ้นไป ถึงเลเวลสาม ตามนิสัยส่วนตัวของเจี้ยวหวง ก่อนถึงเลเวลสี่ เขาจะเกิดจิตสังหารขึ้น ต่อให้ทำนั้นเขาซี้ชลาดกแล้วตาย แต่ก็ยังคงจะเรียกจังกิลมาช่วยแก๊ง ไดรฟ์ป้อมเข้าไปด้วยกัน...เพราะรู้ดีถึงนิสัยนี้ของเขา ประกอบกับตอนนัดซ้อมแข่งก็เคยเห็นมาหลายครั้ง ดังนั้นพอฮีโร่ของลู่อือเจิงถึงเลเวลสาม ก็เริ่มส่งสัญญาณเรียกเหล่าเคให้ซุ่มเตรียมพร้อมไว้ จังกิลของทีมนั้นจะต้องมาแน่ เพราะตอนนี้เสี่ยวฟ่งไม่มีทั้งสกิลเอกซอร์สต์ไม่มีทั้งแฟลช เปรียบเหมือนแพะอ้วนในสายตาทาหมาป่าโหย ไม่จับเขากินคงเป็นเรื่องไม่สมเหตุผล...

เสี่ยวฟ่ง “ฉันสัมผัสได้ถึงแววตาของฝ่ายตรงข้ามที่มองมาที่ฉันอย่างหิวกระหาย”

ลู่อือเจิง “ไม่แปลก เมื่อก็นายก็เกรียนไปเกรียนมาอยู่ในถิ่นของอีกฝ่าย”

เสี่ยวฟ่ง “ฉันอยากจะปล่อยให้เจี้ยวหวงกดแฟลชมาไล่ล่าฉัน เข้าใจไหม ใครจะรู้ว่าเขาจะไม่หลงกล”

ตงเหยาส่าทหารจิวไปปลางหัวเราะ “เขาไม่ใช่คนโงะนะ อีกอย่าง ในโลกนี้คนที่จะหลอกอีกจนฮยอกได้ก็มีแต่ลู่อือเจิงเท่านั้นแหละ”

เสี่ยวฟ่ง “เฮอะ” ที่หนึ่ง “ตาสุนัข มองอะไรตื้นๆ!”

ระหว่างคุยกัน บัฟสกิล Q ของเจี้ยวหวงก็สะสมพลังจนเต็มขีด เพียงพริบตาก็ระเบิดบัฟ “เฉพาะของแคร์รี่” ออกมา เพิ่มความเร็วในการโจมตี ก่อนจะเห็นเขาเดินไปข้างหน้าสองสามก้าว จากนั้นก็กดยิงโจมตีรัวๆ ต่อด้วยใช้สกิล W “หมื่นศรยิงพร้อม” ศรถูกยิงออกมา เสี่ยวฟ่งที่อีกนิตเวทติดตัวก็จะคูณดาวน้ำสำเร็จ เห็นท่าไม่ดี รีบถอย คิดจะกลับไปหลบใต้ป้อม ตอนหนึ่งเองดริ้งค์การ์ดฝ่ายตรงข้ามก็ปรากฏตัวขึ้น คิดจะยิงเสี่ยวฟ่งให้กระเด็นไปหาไอซ์ก๊อดเดซที่ยืนอยู่นอกขอบเขตการยิงปกป้องของป้อม...

แต่แล้วในเวลาอัน การเล่นกันอย่างเข้าขาของฝ่ายตรงข้ามก็เกิดปัญหาเล็กน้อย หลังจากซัพพอร์ตฝ่ายตรงข้ามกดเอกซอร์สต์ใส่ลู่อือเจิงเสร็จก็เข้าสู่ขอบเขตยิงปกป้องของป้อมเข้าไปหนึ่งจังหวะ ทำให้เจี้ยวหวงที่ไล่ล่า

เสียวพั่งเข้าไปในเขตป้อมถูกป้อมตีถึงสองครั้ง จากนั้นตัวเขาก็ถูกเสียวพั่งที่เลือดเหลือน้อยนิดกลืนลงท้อง ตอนนั้นเอง ลูซื่อเจิงก็ใช้ฮีลของตัวเองเพิ่มค่าเลือดให้เสียวพั่ง รอเจียวหวงถูกเสียวพั่งคายออกมาจากท้อง ค่าเลือดก็เหลือไม่มากแล้ว!

เหล่าเคตะโกน “ฉันไปไม่ได้แล้ว! อ้ายเจียวที่อยู่เลนกลางขวางฉันไว้! ถงเหยาล่ะ! มาอัดเขาที!”

เวลานี้ ไอซ์ก็อดเดซไตร์พ้อมไม่สำเร็จ ได้แต่นำพาเลือดที่เหลือ น้อยนิดของตัวเองกดใช้ฮีลและแพลซหลบหนี... เบ็ดที่มาถึงปากบินหนีไปแล้ว ทำเอาเสียวพั่งโกรธจนพาดคีย์บอร์ด “ถ้าเอกซอลส์ของฉันทูลดาวนเร็วกว่านี้สองวิ เขาก็ตายไปแล้ว!!!”

“ถ้านายยังมีเอกซอลส์อยู่ เขาก็คงไม่รีบไตร์พ้อมขนาดนั้นหรอก” ลูซื่อเจิงกลับใจเย็น “เขาไตร์พ้อมเก่งมาก คำนวณเรื่องพวกนี้เอาไว้อย่างดี ไม่ตายก็คือไม่ตาย นอกซะจากว่าเมื่อกี้จิงเกิลกับซัพพอร์ตฝ่ายตรงข้าม ตามมาสมทบทั้งคู่... YOCB จะไตร์พ้อมครั้งนี้สำเร็จไหม ขึ้นอยู่กับลำดับการรับดาเมจป้อมของจิงเกิลกับซัพพอร์ตล้วนๆ”

ลูซื่อเจิงเพิ่งพูดจบ ทางถงเหยาซึ่งร่วมมือกับเหล่าเคก็อัดมิดฝ่ายตรงข้ามจนต้องกลับฐานหลักไป จากนั้นก็ดักจิงเกิลที่ถอยกลับมาได้สำเร็จ เด็ดหัวเขาไปอย่างสนใจ...

เฟิร์สตีบลัด!

หลังเกิดเหตุนาระทีกของการไตร์พ้อมเลนล่าง ก็ตามมาติดๆ ด้วยเหตุเลือดสดที่เลนกลางทันที!

ท่ามกลางเสียงปรบมือและเสียงหัวเราะของผู้ชม นักพากย์ A บรรยายอย่างเมามั่น “เหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นช่วงต้นเกมการแข่งขัน ครั้งนั้นบอกให้เรารู้ว่า ค่าเตือนในปฏิทินโหราศาสตร์วันนี้คือ ‘อย่าเสนอหน้าสร้างเรื่องก่อน คนก่อเรื่องมักต้องชดใช้ด้วยผลลัพธ์อันแสนสาหัส’”

นักพากย์ B “ถ้าอย่างนั้นอีกเดี๋ยวถ้าฝ่ายไหนเป็นฝ่ายตีบอสตาร์กไนต์ เอิร์ลก่อน...”

นักพากย์ A “...เลิกพูดเถอะ ผมงกลัว”

ใครที่บ้อมรอบแรกไม่สำเร็จ บีบคู่หูเลนล่างฝ่ายตรงข้ามถอยกลับฐานหลัก ซ้ำมิดยังสังหารจังกิลที่มคั้ตรูต่อได้อีก ถงเหยาและเหล่าเควี่งลงมาเลนล่าง ร่วมมือกับเสี่ยวฟ่งและลู้ออเจิง ลีคนทำลายบ้อมล่างชั้นนอกของเลนล่างได้สำเร็จ...ขณะเดียวกัน อ้ายเจียก็เปลี่ยนไปอยู่เลนบน ร่วมมือกับหรงหรงผู้เล่นตำแหน่งที่อป ดันบ้อมเลนบนของ ZGDX เพียงแต่ความเร็วของ ZGDX ลีคนนั้นมีมากกว่า หลังจากได้เงินจากบ้อมแรกและเฟิร์สตีบลัดไปหกร้อยห้าสิบทองแล้ว พวกเขาจะไปตีเองเจิลตัวแรกมาอีกด้วย

เวลานี้เกมดำเนินไปได้เกินานาที่ ค่าเงินของสองฝ่ายต่างกันประมาณพันห้าร้อยทอง คู่หูเลนล่างเปลี่ยนมาประจำเลนบนแทน หลังผ่านความวุ่นวายเล็กๆ ก่อนหน้าไปรอบหนึ่ง เกมก็กลับเข้าสู่ช่วงยืนเลนกันอีกครั้ง

นักพากย์ A “ตอนนี้มีหนึ่งคิลอยู่ในมือ จำนวนทหารจิวที่ถูกฆ่าก็น่าไปลืบทว่าตัว ชีวิตของสไม่ลิ่งน่าจะสบายเลยสิ”

นักพากย์ B “นั่นก็ไม่แน่ ต้องดูว่ายืนประจันหน้ากับใคร...ผู้เล่นอย่างอ้ายเจียเก่งในการหาโอกาสระหว่างต้านรับการรุก อยู่เลนเดียวกับเขาแต่คุณเกิดความคิดเพียงเล็กน้อยว่าตัวเองได้เปรียบและอยากลงมือฆ่าเขาเท่านั้นที่เป็นเรื่องแล้ว”

ความจริงพิสูจน์ให้เห็นว่านักพากย์ B มีปากอับมงคลจริง ๆ เขาเพิ่งพูดจบ ทางด้านถงเหยาก็ลุยเข้าไปแล้ว เคลียร์ทหารจิวในเลนเรียบร้อยก็ผลักลูกบอลออกไป อ้ายเจียเอี้ยวตัวหลบทัน เวลานี้เขาขยับถอยหลังไปเล็กน้อย...ฝ่ายถงเหยาก็ไม่ได้คิดอะไรมาก รู้สึกว่าตัวเองฆ่าได้ก็บุญเลย...พอเข้าสู่ขอบเขตการยิงปกป้องของบ้อม ก็ถูกเชลโลร์สตันนอนอยู่กับที่ จากนั้นอีกฝ่ายก็ก้าวขึ้นมายิงคอมไบ้สกีลชุดหนึ่ง เรียบร้อยก็กดอัลติตีตตัวออกมาหนีจากขอบเขตการโจมตีของถงเหยา ถงเหยาที่เดิมค่าเลือดอยู่ในเกณฑ์ปลอดภัยเข้าสู่ช่วงวิกฤตทันที ขณะคิดจะถอยกลับ เวลานี้เองดริ้งค์การ์ดฮีโร่ตำแหน่งจังกิลที่เกิดใหม่แล้วก็วิ่งมาถึงพอดี เขาใช้สกีลระเบิดตัวถงเหยาที่เพิ่งออกจากขอบเขตการโจมตีของบ้อมเมื่อครู่จนกระเด็นกลับเข้ามา ปลิดชีวิตลงได้อย่างงดงาม!

นักพากย์ A “ไอ้หย่า ครึ่งนี้แย่แล้ว แย่แล้วจริงๆ!”

นักพากย์ B “ผมเพิ่งว่าไงไปนะ! ผู้เล่นอายเจียคนนี้เป็นฝ่ายตั้งรับที่ยอดเยี่ยมมากจริงๆ ต่อให้คุณมีความได้เปรียบมากแค่ไหน ก็จะถูกเขาดึงกลับจนหมด! ตอนนั้ทหารจิวเริ่มต้นเล่นมาแล้ว ครังนี้ส่ไม่ลิ่งต้องเสียทหารจิวไปหนึ่งชุด สูญเสียข้อได้เปรียบที่เคยมีมาจนหมด! วูวามเกินไปจริง ๆ!”

อย่างที่พูดกันว่า สามความเชื่อผิด ๆ อันใหญ่หลวงในชีวิตคือ...

ฉันได้เปรียบอยู่

ฉันแบกไหว

รอบนี้ฉันฆ่าได้

หลังจากถงเหยาตาย ก็มีทหารจิวชุดหนึ่งดันเล่นมาพอดี ถงเหยาได้แต่ส่งสัญญาณให้เหล่าเคมาฆ่าทหารจิว อยายามปล่อยให้เสียโอกาสได้เงินไปเปล่า ๆ ขณะที่ตัวเองได้แต่ดูจำนวนทหารจิวที่ถูกฆ่าของอายเจียค่อย ๆ ดีเสมอจนถึงขั้นนำหน้าตัวเอง...

เกมดำเนินไปได้สิบสองนาทื ค่าเงินของสองฝ่ายไล่ตามกันขึ้นมาจนห่างกันแค่ประมาณเจ็ดร้อยทอง เรียกว่าแผนการก่อนหน้านี้เป็นการคำนวณผิดพลาดก็ว่าได้... สิ่งที่ทำให้รู้สึกว่ฝ่ายตรงข้ามรับมือยากอยู่ตรงที่พวกเขาคอยหาโอกาสตีเสมอค่าเงินตลอดเวลา เล่นตูกตึกทุกครั้งที่มีโอกาสตีบุรพาฝ้าประจิมไม่หยุด และโดยไม่ทันรู้ตัว ข้อได้เปรียบที่เคยมีก็ค่อย ๆ ถูกพวกเขาไล่ตามมาทัน

หลังบุกแล้วตายในครั้งแรก ถงเหยาก็ระมัดระวังมากขึ้น แต่การตายเพียงหนึ่งครั้งในตอนนั้นกลับ เป็นเหมือนช่องโหว่ ภายในช่วงเวลาห้านาทีหลังจากนั้น แพ็คคูจ้งก็ลกับซัพพอร์ตของทีม YOCB ก็บุกติดต่อกันถึงสามครั้ง ครังหนึ่งในนั้นก็ฆ่าถงเหยาไปอีกรอบ ขณะที่อีกครังก็บีบจนเธอต้องกดแฟลช สภาพปางตาย ได้แต่กดย้อนกลับฐานหลัก...

ตอนกลับฐานหลัก ถงเหยาเห็นทหารจิวที่ตัวเองไม่ได้ฆ่าถูกปล่อยทิ้งไปอีกชุดหนึ่ง ก็รู้สึกเหมือนหัวใจกำลังหลังเลือด ทำข้างหนึ่งเหยียบอยู่ที่ปากแหแล้ว...ท่ามกลางความเจียบสัด เสียวพั่งปლობเธอว่า “ตั้งสติดี ๆ ไม่เป็นไรนะ”

เสียงหนึ่งสงบของลู่อือเจิงตั้งขึ้นในเวลาที่เหมาะสม “อย่าร้อนใจ
ไม่เป็นไรหรอก”

ถงเหยยกัตรีมฝปาก “ไม่ เป็น เกิดเรื่องใหญ่กับฉันแล้ว”

ทุกคน “...”

เวลานี้สภาพของถงเหยล่ำบากมาก ถูกเล่นงานจนไม่มีโอกาสแม้แต่
จะฆ่าทหารจิว เป็นเวลาถึงห้าหาที่เต็มที่ความเร็วในการเก็บเงินเก็บเลเวล
เทียบเท่าครึ่งหนึ่งของมิดฝายตรงข้าม...ขณะที่ลู่อือเจิงแม้จะได้เปรียบ
เล็กน้อยจากจำนวนการฆ่าทหารจิว แต่ตัวเขาก็กลับถูกเจียวหวงยื้อไว้ ปลีกตัว
ไปจากเลนล่างไม่ได้เลย พอแคทพิซจอมตะกละของเสี่ยวฟ่งขึ้นมาช่วย
ก็ได้แต่ช่วยถงเหยหาหนีเอาชีวิตรอดเท่านั้น ความสามารถในการหาโอกาส
เปิดทีมไฟต์ย้อม ๆ ก็สู้ไหม้แซคริไฟซ์ของฝายตรงข้ามไม่ได้...

การแข่งขันฉุด ๆ ยื้อ ๆ กันอยู่อย่างนั้นจนเข้าสู่ช่วงกลางเกม

เวลานี้ข้อได้เปรียบเล็กน้อยของทีม ZGDX เคยมี เปลี่ยนมาเป็นทีม
YOCB คุ่มเกมแทน ค่าเงินในเกมเริ่มถูกทิ้งห่าง

ถงเหยยามองลู่อือเจิงที่ถูกเจียวหวงกักตัวอยู่เลนล่าง ในเวลาสั้น ๆ
ไม่มีทางปลีกตัวมาช่วยได้ จึงได้แต่เรียกเหล่าเคไ้มาช่วยหาโอกาส...
หลังจากทีมไฟต์ขนาดย่อมต่ออีกหลายครั้ง ทีม ZGDX ก็ยังคงไม่ได้เปรียบ
มากนัก ทั้งค่าเงินยังถูกอีกฝายตีออกห่างอีกพอสมควร ทีม ZGDX เลยได้
แต่ล้มเลิกความคิดจะหาเรื่อง เริ่มพยายามทุ่มเก็บเงินเก็บเลเวล...

นาที่ที่ยี่สิบเจ็ด ทีม YOCB ก็ได้วอเตอร์แองเจิลไปตัวหนึ่ง

นาที่ที่สามสิบสอง ท็อปของทีม ZGDX เทเลพอร์ตมาเลนกลาง
ร่วมมือกับลู่อือเจิงใช้อัลติทำลายคู่หูเลนล่างของ YOCB แต่แล้วดริงค์การ์ด
ของ YOCB ก็ปาระเบิดออกไปอัดทั้งสี่ได้อย่างงดงาม ต่อด้วยร่วมมือกับ
ถึงน้ำ อาวุธของสกีปเปอร์โจมตีทุกคนในทีม ZGDX จนมีสภาพปางตาย
ลูกบอลของแคสซิเทอไรต์ ฮีโร่ที่ถงเหยเล่นก็พลั๊กแซลโลว์กระเด็นถอยไป
ได้คนหนึ่ง แต่แล้วแซลโลว์ก็ถือโอกาสนั้นพุ่งตัวเข้าไปในฝูงคน เก็บกวาด
พวกที่มีสภาพปางตายทั้งหลาย โดยใช้อัลติพุ่งเข้าไปสังหารพวกเขาก่อน
จะติดตัวกลับมาจุดเดิม...ตานี้ YOCB เอาคืนได้สมใจ ในสถานการณ์ที่

YOCB เสียคู่หูประจำตำแหน่งเลนล่างไปก่อนนั้นกลับใช้สองชีวิตแลกสี่ชีวิตได้สำเร็จ

นาที่ที่สามสิบสอง สิบเอ็ดวินาที ทีม YOCB โจมตีบอสตาร์กไนต์เอิร์ล สไปเดอร์ควินของเหล่าเค็กระโดดลงหลุมบอส เพียงแต่การแย่งล้มเหลว ถูกฆ่าไปอีกหนึ่งครั้ง

ขณะที่ผู้ชมต่างคิดว่าเกมกำลังเข้าทางทีม YOCB นั้นเอง

นาที่ที่สามสิบสาม แปดวินาที ไอซ์เกิร์ลของเหล่ามารก็เกิดใหม่ เทเลพอร์ตไปยังจุดบัวร์ดในพุ่มไม้ไฟฟ้าด้านล่างหลุมตาร์กไนต์เอิร์ล จากนั้นพาตัวเองฝ่าเข้าไปในดงตอสูร ร่วมมือกับพัฟฟิเทียร์ของลู้อีเจิง สตันสกีปเปอร์ที่สภาพปางตายของฝ่ายตรงข้าม ก่อนปลดชีวิตอีกฝ่ายลง ขณะเดียวกัน เสี้ยวพังกี่วิ่งมาถึง เขาอ้าปากกลืนเหล่ามารที่เลือดเหลือน้อย เอาไว้ก่อนจะพาวิ่งหนีออกไป พอลงเหยงมาถึงก็เกือบกวาดสามคนเลือดน้อยที่เหลือของ YOCB ต่อกอีกทอดหนึ่ง!

ทุกคนตกตะลึง “แม่เจ้าไวย เกมแบบเทิร์นเบส²!”

นาที่ที่สามสิบแปด ยี่สิบเก้าวินาที สมาชิกสามคนของ ZGDX ดักคู่หูเลนล่างของ YOCB ได้สำเร็จ ดริงค์การ์ดตัวจิ้งเกิลที่รูดมาช่วยถึงเข้าไปก้าวหนึ่ง ขณะเดียวกัน สไปเดอร์ควินของ ZGDX ก็โหนตัวขึ้นหลบอัลติของไอซ์ก๊อดเดสได้สำเร็จ วินาทีที่เท่าเหยียบพื้น สไปเดอร์ควินก็สังหารดริงค์การ์ด เพียงพริบตา ฝ่ายตรงข้ามก็ถูกสังหารไปถึงสามคน จากนั้น ZGDX ก็คว่ำบอสตาร์กไนต์เอิร์ลไปครองต่อ!!

ZGDX ที่มีบัพตาร์กไนต์เอิร์ลอยู่ดันป้อมขึ้นนอกของ YOCB ต่อเนื่องถึงสองป้อม ต่อด้วยลงมือสังหารสกีปเปอร์ตัวท็อปของฝ่ายตรงข้าม ทำให้ค่าเงินที่เคยตกเป็นรองตีขึ้นมาเสมอ จนถึงขั้นเป็นฝ่ายนำ...

ทุกคนร้องออกมาอย่างตกตะลึงอีกครั้ง “โ้ว มายก๊อด สงครามระหว่างเทพชัด ๆ!”

²หมายถึง เกมที่ระหว่างรบ มีการผลัดตากันเดิน เหมือนการเล่นหมากรุก คัตูจะรอให้เราสั่งการรบเสร็จก่อน จึงจะเคลื่อนไหวได้ และเมื่อศัตรูเคลื่อนไหว เราจะต้องรอให้ศัตรูเดินจนเสร็จก่อน จึงเล่นต่อได้

นาทิสี่สิบห้า สองฝ่ายเปิดศึกชิงบอสตาร์กไนต์เอิร์ลอีกครั้ง เวลาที่ YQCB รุมลู่อิงที่เสี่ยงตายสู้กับบอสตาร์กไนต์เอิร์ลก่อน ทำให้เขามีสภาพปางตาย แต่คิดไม่ถึงว่าจึงเกิดของพวกเขาจะถูกเสียวพั้งที่ยืนอยู่ด้านหลังลู่อิงห่างๆ เปิดอัลติอัดใส่เต็มๆ จนถึงขั้นเสียชีวิต ตอนนั้นเองสไปเดอร์ควีนของเหล่าเค็กโหนดตัวลงไปโอบหุ้มบอส กดสไมต์ไปหนึ่งที แย่งบอสไปครอง!

ผู้ชมในสนามแข่งลุกขึ้น ปรบมือเฮลั่น!

นักพากย์ A “ปฏิทินโหราศาสตร์วันนี้เขียนเอาไว้จริง ๆ!!!...ใครก่อนเรื่องก่อน คนนั้นเป็นฝ่ายสวย!”

นาทิสี่สิบแปด สิบเอ็ดวินาที ZGDX พาทหารจิ้งกลุ่มใหญ่บุกตีป้อมชั้นใน ฆ่าที่ออปสทิปเปอร์ก่อน แล้วค่อยลงมือฆ่า AD ไอซ์ก็อดเดซต่อ เหลือเพียงมิดเซลล์โลว์ที่ออกของเน่นถึกยืนตัวสั้น ในที่สุดการแข่งชันก็จบลง!

ถนเหยยถอดหฟง โใบหน้าไม่เพียงไรร้อยยิ้ม ยังซิดเผือดนิด ๆ ด้วย เธอได้เปรียบเล็กน้อยช่วงต้นเกม แต่แล้วกลับไม่สามารถแบกทีมได้ แถมตัวเองยังบุกเข้าไปตายรอบหนึ่ง ทำเอาทั้งทีมเกือบวายวอดด้วยกันหมด... ยังดีที่ตอนตีบอสตาร์กไนต์เอิร์ล เหล่ามวเสี่ยงอันตรายตัดสินใจใช้เทเลพอร์ต เปิดทีมไฟต์ฆ่าอีกฝ่าย พลิกเกมกลับมาได้ ไม่อย่างนั้นถ้าตาฉนี้แข่งแพ้ เธอคงต้องแบกรับความผิดใหญ่หลวงแน่

อารมณ์และการควบคุมฮีโร่ของผู้เล่น รวมถึงความสามารถในการควบคุมทางเกมสามารถฝึกฝนกันได้ แต่สไตล์ของผู้เล่นนั้นเปลี่ยนได้ยาก...เธอจำได้ตอนเพิ่งเริ่มเล่นอาชีพ ลู่อิงเคยบอกเธอว่าผู้เล่นอย่างอ้ายเจียที่คว้าวัยข้อย่างใจเย็นนั้นจะเป็นดาวพิฆาตของเธอ เหตุการณ์ในวันนี้พิสูจน์แล้วว่าเป็นจริงอย่างที่เธอพูด

ความหวาดกลัวจากการพ่ายแพ้ที่เคยประสบตอนแข่งขันกลุ่มย่อย ซึ่งเธอคิดว่าตัวเองได้ลิ้มและเอาชนะได้แล้วย้อนกลับมาอีกครั้ง...เธอลงจากเวทีอย่างใจลอยนิดๆ ตอนลงบันไดเวที ไม่ทันระวังเหยียบพลาดชั้นหนึ่ง

เกือบสิ้นลม... โชคดีลูซื้อเงินซึ่งคอยดูเธออยู่ตลอดตั้งแต่ถอดหูฟังหลังจบการแข่งขันยื่นมือออกไปคว้าตัวเธอไว้ได้ทัน

ถงเหยาเหยหน้าขึ้นสบตากับดวงตาสีน้ำตาลเข้มคู่นั้น ชะงักไปครู่หนึ่ง ก่อนจะเปลี่ยนไปคว้าแขนเสื้อเขา “ตาหน้าให้ลูเยร์มาแทนนะ”

“...” ลูซื้อเงินเหลือบมองเธอแวบหนึ่ง ปล่อยมือจากเธอก่อนจะเบือนหน้าไปทางอื่น “ไม่เปลี่ยน การเปลี่ยนตัวมิไว้ใช้เป็นกลยุทธ์”

“แต่ในรอบชิงชนะเลิศนะ แข่งนัดสำคัญขนาดนี้ พี่ไม่ควร...”

“ก็แค่การแข่งขันภายในประเทศ อารมณ์ของเธอตอนนี้เป็นนิสัยของคนอ่อนแอ เอาแต่หนี ตอนแข่งระดับนานาชาติ ทุกนัดสำคัญมาก เธอหวังจะให้ลูเยร์ช่วยเธอเล่นทั้งเกมเธอ...การแข่งขันรูปแบบ Bo5 วันนี้ ต่อให้เธอต้องเอาสมองมัดกับเข็มขัด ก็ต้องแข่งให้ฉันจนจบเกม”

“...”

ถงเหยาอยากกระโดดไปตบกบาลเขาจริงๆ เธอไม่อยากคุยกับเขาอีก ผลจะไปหาเสียวร้ายแทน

ตัวยังวิ่งไปไม่ถึงก็ได้ยินน้ำเสียงเย็นชาถึงขั้นน่ากลัวของลูซื้อเงินดังไล่หลังมา “ฉันบอกว่าจะไม่เปลี่ยนก็คือไม่เปลี่ยน เธอขอร้องใครก็ไม่มีประโยชน์”

ถงเหยา “...”

ลูซื้อเงินเป็นแฟนเธอ

แต่เมื่อเขายืนอยู่บนเวทีแข่งขันก็เหลือแต่กับตันทีมลูที่เย็นชาไร้หัวใจเท่านั้น

พอลงเหยา กลับถึงห้องพักนักกีฬาที่ห้องตัวเองนั่ง ทำทางดูซิมๆ ไป แต่เพื่อนในทีมก็ใส่ใจมาก ไม่นานอารมณ์เล็กน้อยของเธอก็ถูกเสียวพั้งซ์พอร์ทของทีมผู้ถูกขนานนามว่า “พีเลี้ยง” สังเกตเห็น...เสียวพั้งเอาขนมปังกรอบยัดใส่มือลู่อือฉิ่ง ก่อนจะหันไปถามถงเหยาว่า “เป็นอะไรไป” ลู่อือฉิ่งยื่นมือออกไปเซยคางถงเหยาขึ้น แล้วยัดขนมปังกรอบใส่ปากเธอ พุดเสียงเรียกว่า “แพ้น้อยไป พอกเกมพลิกก็กลัวตัวสั้น กลัวแบกรับความผิด ไม่กล้าลุย”

เสียวพั้งอึ้งไปครู่หนึ่ง ก่อนจะทำสีหน้าเรียบเฉยเหมือนจะบอกว่า “คิดว่าเรื่องใหญ่อะไรซะอีก ตกใจหมด” พร้อมร้องว่า “อ้อ”

“ฉันไม่ได้กลัวแบกรับความผิดซะหน่อย...” เพราะมีขนมปังกรอบอยู่เต็มปากจึงพุดไม่สะดวก ถงเหยาถลึงตาใส่เขา พลังเคี้ยวขนมปังกรอบ “กรั้วม ๆ ๆ” ในปาก จินตนาการว่าเป็นหัวของลู่อือฉิ่ง พอกกลืนลงไปแล้วก็ตีหม้ทชะลาเต้ที่ทีมงานซื้อมาให้...หวาน แต่ถึงอย่างนั้นก็ยังไม่วายจุดเธอจากอารมณ์แยๆ ได้ กลับยิ่งทำให้ว่ารุ่นกว่าเดิม “ฉันกังวลต่างหาก ไม่เคยแข่งนัดสำคัญอย่างการแข่งขันรอบไฟนอลมาก่อน...แล้วดันมาเจอคนอย่างอ้ายเจียอีก ฉันรับมือกับคนเจ้าเล่ห์อย่างเขาไม่ได้จริงๆ...เมื่อกี้ตอนแข่งฉันก็พยายามคิดหาวิธีแล้ว แต่ก็หาวิธีที่ดีในการรับมือออกมาไม่ได้ ก็เลยรู้สึกว่เปลี่ยนให้ลู่อือฉิ่งเล่นแทนน่าจะดีกว่า”

เธอว่าพลังใช้นิ้วดึงขอบถ้วยกระดาดในมือ การกระทำเล็กๆ นี้นี้ แสดงสภาพจิตใจที่กระวนกระวายของเธอ

ลู่อือเจิงพยักหน้า “พูดมาตั้งเยอะ ก็ยังเป็นเพราะแพ้น้อยไปอยู่ดี”
ถงเหยามองบนใส่เขาไปที่หนึ่ง ก่อนจะเอนหลังพิงพนักเก้าอี้อย่าง
หมดแรง

ลู่อือหัวเราะอยู่ข้างๆ ยืนขาที่ยาวเหมือนพี่ชายออกไป “อะไรกัน
เสนาให้ฉันขึ้นเล่นแทนเธอ ให้ฉันเล่นก็ดีสิ ฉันรับประกันว่าจะเผชิญหน้า
กับอ้ายเจียแบบตัวลั่นหัวหด จนจบเกมก็ยังไม่ได้ประมือกันตรงๆ”

ถงเหยาคว่าแก้วเปล่าข้างมือเขี่ยใส่เขา ลู่อือเบี่ยงหลบ ถามกลัว
หัวเราะว่า “ใช่เธอไม่เคยแข่งแพ้ย YOCB ซะหน่อย...การแข่งขันฤดูร้อน
ก็เคยแพ้ให้พวกเขาไปตาหนึ่ง อีกร้อยเมื่อก่อนถูกอาแท มิดของทีม TAT
รังแกจนแทบเป็นแทบตาย เจอเขาที่กีตัวลั่น แล้วตอนหลังเป็นไง เธอ
สร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจขึ้นได้ยังไงล่ะ”

“ตอนแข่งกับ YOCB ตอนนั้นมันแค่การแข่งขันรอบแบ่งกลุ่ม
อีกร้อย แข่งเสร็จก็มีเรื่องประดังเข้ามาเยอะแยะ ฉันยังไม่ทันได้ลิ้มรสชาติ
ของความพ่ายแพ้ดี ๆ เลย ส่วนเรื่องอาแท ฉันแค่คิดว่าทุกคนเป็นคน
เหมือนกันก็เลยไม่กลัวแล้ว...อ่า แต่ตอนซ้อมแข่งทีม ถ้าเกมไหนที่เจอกับ
ทีม TAT แล้วฉันเข้าแข่งก็ไม่เคยชนะเลย อ้าๆๆ ไม่กลัวแล้วมีประโยชน์
บ้าอะไร ฉันสู้เขาไม่ได้จะทำได้ ฉันก็เพลเหมือนกันนะ!” ถงเหยาเงยหน้า
ขึ้นมองลู่อือเจิงที่ลากเก้าอี้มานั่งตรงข้ามเธอ อีกฝ่ายพิงพนักเก้าอี้มองเธอ
เจียบๆ เธอปลั่งเลเล็กน้อย “อีกร้อยตอนนี้เป็นรอบชิงชนะเลิศ เมื่อก่อน
เล่นได้ไม่ดี ฉันกลัวว่าถ้าฉันปรับอารมณ์ไม่ได้จะเป็นตัวถ่วงพวกพี่”

พอลงเหยาพูดแบบนี้ ทุกคนในห้องพักนักกีฬาหันไปมองหน้ากัน

“เพื่อน อีสปอร์ตนะมีคู่แข่งเป็นพันเป็นหมื่น เธอคิดว่าเธอคือเฟดเจอร์
มิดในตำนานแห่งประวัติศาสตร์วงการโปรลีกเกมออร์เดอร์ออฟฟุตอรอมที่
ไร้ผู้เทียมทานคนนั้นหรือ...ยังไม่ต้องพูดถึงว่า ต่อให้เป็นเฟดเจอร์ ก็ยังมี
ตอนที่ถูกโซโลลิลเหมือนกัน แค่เรื่องที่จะเป็นนักกีฬาอาชีพตลอดทั้งชีวิต
ยังไปก็ต้องเจอคู่แข่งที่รับมือไม่ได้อยู่แล้ว เวลานั้นนอกจากนี้ เธอต้อง
เรียนรู้ที่จะซิวลาดไว้ด้วย เอาโอกาสแบกทีมยกให้เพื่อนร่วมทีมคนอื่นบ้าง”
ลู่อือชี้ไปที่ลู่อือเจิงคนหน้าตาย “ตอนแข่งมีคนแบบนี้นั่งอยู่ข้างๆ หรือเธอ

“ไม่เคยมีสักแวบที่อยากให้เราแยกพาชนะบ้างเลยเธอ”

หงเหยา “...”

เธอไม่เคยมีความรู้สึกนั้นเลย เธอคิดมาตลอดว่า ฉันคือมิด ฉันต้องแยกทีม ตานี้จะเล่นแบบขอไปทีไม่ได้ ตานี้จะให้คนแยกไม่ได้ เป็นตัวถ่วงอะไรพวกนั้นยังไม่ได้เด็ดขาด...

ยังไม่ทันที่เธอจะได้พูดอะไร ลู่ซือเจิงก็บีบมือลูเยว่ด้วยสีหน้าเย็นชา ลู่เยว่หดมือพลางพูดว่า “อย่ามัวแต่คิดว่าตัวเองแยกถึงจะชนะการแข่งขันได้ เธอแยกทีมไปทั้งชีวิตไม่ได้หรอก...ที่พี่ฉันพูดนะถูกแล้ว เธอแพ้ไม่เยอะพอ ถ้าเคยแพ้มาหลาย ๆ แบบก็จะรู้ว่าทุกคนต่างก็มีช่วงที่ทำพลาดกันได้ทั้งนั้น สักวันก็ต้องถึงตาเธอ...เหล่าม่าวคนเก่าคนแก่ของทีมถูกคนดำทุกวันว่าเป็นจุดด้อยของทีม เธอเป็นเด็กใหม่แท้ ๆ ยังต้องกลัวอะไร”

เหล่าม่าวแค้นหัวเราะ “ใช่ ชนะแบบนอนมาคือความสุขของฉัน”

เทพหมีงูนิ้วโป่งให้ลูเยว่ “เดี๋ยวกลับไปจะมอบประกาศนียบัตรเรียนจบโรงเรียนอนุบาลให้นาย”

ลูเยว่มองบนใส่เทพหมีงูทีหนึ่งก่อนจะหันกลับมา “มัวแต่คิดว่าถ้าตัวเองแยกไม่ได้ก็จะแพ้ นั่นแปลว่าเธอไม่เชื่อมั่นเพื่อนร่วมทีมของตัวเอง... ยายตั๊ย เธอนี้ทำให้คนอื่นสะเทือนใจจริง ๆ แข่งด้วยกันมาตั้งหนึ่งฤดูกล เธอกลับไม่เชื่อใจพวกเขา”

คำพูดของลูเยว่ทำให้หงเหยาแดงตัว “พี่บ” ขึ้นมาจากเก้าอี้

ลูซือเจิง “นั่งลง”

ปัก! หงเหยานั่งลงตามเดิม

ลูซือเจิง “เขามันปัญญาใหม่ มีแค่ครั้งนี้ที่พูดได้ไม่ผิด”

หงเหยาเหลือบมองลูซือเจิงแวบหนึ่ง ก่อนจะก้มหน้าลง ได้ยินน้ำเสียงราบเรียบของเขาดังขึ้นเหนือหัว “ทีมมีมิดสองคน มิดคนหนึ่งก็หน้าไม่อายเกินไป...ว่านายอยู่นะ ลู่เยว่ รีบใส่หัวมานั่งนี้เลย ตอนแข่งเอาแต่คิดว่าจะชนะโดยไม่ออกแรง แบบนี้นายจะแข่งลิกอยู่ก็ทำไม กลับบ้านไปปลูกผักเถาะ ทีมนี้ไม่ต้องการคนไร้ประโยชน์ ส่วนมิดอีกคนก็กลัวเสียฟอร์มเกินไป กลัวแยกไม่ไหว กลัวแพ้ กลัวถ่วงเพื่อนร่วมทีม...”

ลู้อือเจิงหียบแก้วกาแฟบนโต๊ะขึ้นมา

ผ่านไปพักใหญ่ เขาก็ถอนหายใจ อยู่ๆ น้ำเสียงก็อ่อนลง “สองคนนี่
เมื่อไหร่ถึงจะโตกันสักที ลีกอาศีพมีแพ้มี่ชนะเป็นเรื่องปกติมาก ไม่มีใคร
โทษพวกเธอซะหน่อย เลิกเพิ่มตราบ่าให้ตัวเองสักทีเถอะ”

ถงเหยาขยับตัวเล็กน้อย เงยหน้าขึ้น

ลู้อือเจิงยื่นมือไปบีบจมูกเธอทันที...ถงเหยาอ้าปากตามสัญชาตญาณ
แก้วกาแฟในมือลู้อือเจิงยื่นมาจ่อที่ปากเธอ กาแฟเย็นผ่านเข้ามาในปาก...
รสขม ๆ เย็น ๆ ของอเมริกาโน่เย็นไหลผ่านปลายลิ้นล่องลงไปตามลำคอ
ความขมนั้นขมจริงๆ ขมจนเธอขนหัวลุก ความว่าวุ่นในสมองเหมือนจางลง
เล็กน้อย

ลู้อือเจิง “ได้สติขึ้นมาหน่อยไหม”

พยักหน้า

ลู้อือเจิง “ยังจะโวยวายเปลี่ยนเป็นลู่อืออีกไหม”

ส่ายหน้า

ลู้อือเจิง “การแข่งขันเมื่อไหร่ก็ถ่วงทีมก็จริง แต่มีใครตำเธอหรือยัง”

ส่ายหน้า

ลู้อือเจิง “มีใครโทษเธอหรือยัง”

ส่ายหน้า

ลู้อือเจิง “ตอนนี้เข้าใจหรือยังว่าทำไมตอนซ้อมแข่ง เธอถึงชนะอาแพ
ทีม TAT ไม่ได้สักที ทำไมพอเธอขึ้นแข่ง ก็แพ้พวกเขาตลอด”

พยักหน้า

ลู้อือเจิง “ถ้าเจอกันตอนชิงแชมป์ระดับโลก S6 เธอยังอยากจะแพ้
ให้พวกเขาอีกไหม”

ส่ายหน้า

ลู้อือเจิง “เชื่อมั่นว่าเพื่อนร่วมทีมของเธอจะแบกการแข่งขันตาต่อ
จากนี้ได้ไหม ยอมรับรูปแบบการชนะที่ไม่มองตัวเองเป็นศูนย์กลาง เป็น
ผู้แบกเกมได้ไหม”

พยักหน้า

ลูซื่อเจิง “รู้ตัวว่าผิดหรือยัง”

พยักหน้าๆ

ลูซื่อเจิงไม่พูดต่อแล้ว พิมพ์ว่า “รู้จักแต่ดีมของหวานๆ มันจะไปมีประโยชน์อะไร” จากนั้นก็แยงมัทจะลาเต้ไปจากมือถงเหยยา แล้วยึดอเมริกาโนเย็นของตัวเองใส่มือเธอแทน นิ้วหน้าพลางกำกับให้เธอดีมกาแพจนหมด จะได้มีสติขึ้นมาบ้าง...ถงเหยยาประคองแก้วกาแพ สองเท้าไกลเก้าอี้ เข้ามุมกำแพงนั่งสำนึกผิด สมาชิกที่เหลือระดมสมองปรึกษากันว่า การแข่งขันต่อจากนี้จะเล่นยังไง...ระหว่างนั้นเสี่ยวฟ่งเหลือบมองถงเหยยาที่นั่งจ้องอยู่ตรงมุมห้องแวบหนึ่ง ก่อนจะหันไปมองลูซื่อเจิง “กัปตัน ดูขนาดนี้ ถ้าต้องเป็นหมาโสดก็สมน้ำหน้าแล้ว”

ลูซื่อเจิง “คนที่เป็หมาโสดตั้งแต่อยู่ในท้องแม่มีสิทธิ์อะไรมาว่าฉัน”

เสี่ยวฟ่ง “เป็นห่วงว่าพี่อกหักแล้วจะหมดอาลัยตายอยาก มืดแบกไม่ไหวก็แล้วไป ถ้า AD ก็แบกไม่ไหวด้วยยังจะแข่งทำบ้าอะไรอีก”

ลูซื่อเจิงแค้นหัวเราะทีหนึ่ง “คิดมากไปแล้ว ถ้าว่างมาห้วงเรื่องนี้ทำไมไม่เอาเวลาไปห้วงฮีโร่พูลของตัวเองแทน...โทมัสแซครีไพซ์ตำแหน่งซัพพอร์ตของฝ่ายตรงข้ามเปิดทีมไฟต์เก่งขนาดไหนเห็นหรือยัง แล้วดูโทมัสแซครีไพซ์ของตัวเองสิ นายอายุบ้างไหม”

เสี่ยวฟ่ง “...”

การแข่งขันตาที่สอง แค่ดูก็รู้ว่าทีม ZGDX มีการเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์บางอย่าง ตอนต้นเกมมิดทำตัวหัวทุดไม่รุดหน้า จังเกิลเป็นฝ่ายคอยเสริมเลนบนล่างเอง...พูดตามตรง ตอนถงเหยยาร่วมการแข่งขันนั้น น้อยครั้งมากที่ทีม ZGDX จะใช้วิธีเล่นแบบยึดเลนบนล่างเป็นหลักแบบนี้ ถงเหยยาเองก็ไม่ค่อยคุ้นเช่นกัน ระหว่างที่เผชิญหน้ากับอ้ายเจียอย่างหัวทุด ก็พยายามหาโอกาสได้กลับด้วย มีทั้งสำเร็จและล้มเหลว เพียงแต่ตอนเผชิญหน้ากับจิ้งจอกเฒ่าเจ้าเล่ห์อย่างอ้ายเจีย ถงเหยยาก็ยังคงอัตราล้มเหลวสูงกว่าหน้อย...บวกกับ YQCB เดิมก็ไม่ใช้ทีมที่รับมือง่าย ดังนั้นพอครบสี่สิบห้านาทีในการแข่งขันตาที่สอง ทีม ZGDX ก็พ่ายแพ้ไปอย่างน่าเสียดาย

หลังการแข่งขัน นักพากย์เริ่มแสดงความคิดเห็น

นักพากย์ B “ความจริงผมก็รู้สึกแปลกๆอยู่ การแข่งตานี้เห็นชัดว่า สไมลิ่งค่อนข้างระมัดระวังไม่กล้าเสี่ยง ถ้าเล่นแบบนี้ ทำไม่ไม่เปลี่ยนให้ผู้เล่นลวีที่เหมาะสมกว่ามาแทน”

นักพากย์ A คิดครุ่นหนึ่ง “ปกติ ZGDx จะเตรียมกลยุทธ์ไว้มากกว่าสอง กลยุทธ์นี้มักจะใช้กับลวี...ผมรู้สึกว่าการเล่นที่เปลี่ยนตัวผู้เล่นของ ZGDx ในวันนี้ น่าจะเพราะอยากให้สไมลิ่งศึกษาวิธีรับมือกับผู้เล่นที่พิฆาตแนวการเล่นของตัวเองให้ดี ๆ มั้งครับ...คุณจะได้เรียนรู้ตั้งแต่ต้นจนจบว่า จังหวะไหนไม่ควรตะลุยเข้าไป จะรับมือกับการถูกข่มยังไง แต่ทั้งหมดนี้จะต้องเจอกับตัวเองก่อน ต่อไปเวลาเจอสถานการณ์แบบนี้ก็จะมีเล่นจนทำอะไรไม่ถูก คุณสู้ไม่ได้ คุณก็ต้องหักห้ามตัวเองให้อยู่ เหตุผลง่าย ๆ แค่นี้เอง

“รอให้ถึงการแข่งขันระดับโลก คุณจะเจอกับผู้เล่นอาชีพอีกหลายประเภท เท่าที่ผมรู้ แค่ว่าลวีได้กับแถบยุโรป ผู้เล่นที่มีรูปแบบการเล่นเหมือนสไมลิ่งและอ้ายเจียก็มีมากกว่าสองคนแล้ว เวลาแบบนี้ถ้าคุณเป็น ZGDx จะทำยังไง จะให้ผู้เล่นลวีหรือผู้เล่นสไมลิ่งขึ้นแข่งคุณไม่สามารถพึ่งการสลับมิตที่ได้เปรียบในเกมนั้นมาแบกการแข่งขันได้ตลอดหรอกนะ ผมคิดว่าวันนี้กลับทำให้เราได้เห็นวากับต้นทิมและผู้จัดการของ ZGDx เข้าใจเรื่องนี้เป็นอย่างดี นี่ถือเป็นเรื่องดีนะครับ”

นักพากย์ B ร้อง“อ้อ”ทีหนึ่ง “สรุปก็คือ ทำเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการแข่งขันระดับโลกสินะครับ”

นักพากย์ A “ครับ เป็นการเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับการแข่งขันระดับโลก...สไมลิ่งยังแพ้น้อยเกินไป! หลักเหตุผลบางอย่าง แค่ว่าพูดปากเปล่า มันช่วยสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจไม่ได้ คุณต้องประสบด้วยตัวเองถึงจะรู้ว่าคืออะไร”

นักพากย์ B หัวเราะ “เอาการแข่งขันรอบชิงชนะเลิศดูร้อนมาซ่อมความแข็งแกร่งทางจิตใจของสมาชิกทีม นี่มันเกินไปแล้วนะครับ”

นักพากย์ A ตบไหล่เขาพลางหัวเราะ “เพื่อการแข่งขันระดับโลกในอีก

หนึ่งเดือนข้างหน้า ทุกอย่างย่อมคุ้มค่า จริงไหมครับ”

...บางครั้งนักพากย์ของสนามแข่งก็สามารถชักนำบรรยากาศที่ดีได้

...บางครั้งแค่คำพูดประโยคเดียวของพวกเขาก็ทำให้คนโพสต์กระทู้
 ต่าผู้เล่นบางคนหรือทีมบางทีมจนกระอักเลือดได้ และบางครั้งก็ใช้คำพูด
 ปลอบอารมณ์แฟนคลับและผู้ชมได้เช่นกัน

อย่างน้อยเวลานี้ หลังจากฟังนักพากย์สองคนแล้ว บรรดาแฟนคลับ
 ที่ดูการแข่งขันจบแล้วไปแสดงความคิดเห็นในเว็บบอร์ดฟอรัมของ ZGDG
 ว่า [ถ้าไปไม่เปลี่ยนให้ลัว้จับเล่นแทน ถ้าไปโหวทก็ตอสโม่ลิ่งแล้ว] ก็ค่อยๆ
 หายข้อใจ และเริ่มใจเย็นลง

การแข่งขันมาถึงตาที่สาม

เทียบกับความกระวนกระวายในตาแรกแล้ว หงเหยาที่แพ้การแข่งขัน
 ตาที่สองใจเย็นลงมาก... เธอใช้เวลาพักผ่อนลิบนาที่ สรุปปัญหาตาที่แล้ว
 อย่างใจเย็น ไม่โยนความผิดพลาดทั้งหมดมาที่ตัวเองเหมือนครั้งก่อน
 แต่เรียนรู้ที่จะคิดทบทวนจากมุมกว้าง พบว่าการพ่ายแพ้ในการแข่งขันนั้น
 อยู่ที่ข้อผิดพลาดเล็กๆ หรือรายละเอียดเล็กๆ

ก็แค่หลีกเลียงมัน

หงเหยาสูดหายใจลึกๆ สวมหูฟัง ในที่สุดการแข่งขันตาที่สามก็เข้าสู่
 ช่วงแบนและเลือก...

หงเหยาทำตามที่เคยรับปากเพื่อนร่วมทีมก่อนหน้านี้ เธอจะพยายาม
 หาโอกาสแบกเกม ถ้าไม่ได้ ก็จะหดหัวอยู่ในบ้อม รับประกันว่าเลนกลาง
 ไม่ถูกถล่ม บ้อมไม่ถูกคนบุกเข้ามา...แน่นอนว่าเรื่องนี้เธอไม่ชิน แต่จะ
 พยายามทำให้ได้ นี่น่าจะเป็นหลักการเอาชีวิตรอดที่จำเป็นยามเผชิญหน้า
 กับทีมที่แข็งแกร่ง... รู้จักยี้ดรู้จักหด

ระหว่างการบนและเลือก ฝ่ายตรงข้ามยังคงแบบ
 บรรานิวต์และเมจิกการ์ดของหงเหยาเหมือนเดิม หงเหยาอยากที่จะขวิ้ง
 เมาส์จริง ๆ เวลานี้เธอได้ยื่นเทพหมิงถามขึ้นด้านหลังว่า “หงเหยา เธอ
 จะเล่นแอร์คราฟต์หรือลอรเล่ใหม่ ลอรเล่ก็ดีนะ ถึงเวอร์ชันนี้จะไม่ได้อ
 บัปซีโร่ประเภทนี้ แต่ยังไงซีโร่ตัวนี้ก็ใช้ลอบโจมตีได้ดีมาก”

ลู้อีอเจิงได้ยีน ดวงตาสีน้ำตาลเข้มก็เป็นประกายวูบขึ้นมาอย่าง
 ประหลาด

เขาหันไปมองเทพหมิง คิดอยู่สักพักก่อนจะพยักหน้า “ลอรเล่ดีนะ
 ต้นเกมตีเบาสู้ใครไม่ได้ เก็บเลเวลอย่างเดียว ให้คนบางคนล้มเล็กความคิด
 จะลุยเดี่ยวได้...ทำเกมตอนเกิดแล้วก็กลับคืนสถานะแอสเซสซินเต็มตัว
 เหมือนเดิม ฆ่าระทำได้อีกครั้ง เหมาะมาก”

หงเหยากระดิกขา ไม่พูดไม่จา

ลู้อีอเจิงหันมามองเธอแวบหนึ่งเพื่อขอคำยืนยันจากเธอ “ลอรเล่
 ได้ใหม่ ฉันจำได้ว่าเธอยังเคยสอนลู่อีอเจิงเล่นด้วย”

หงเหยายังคงกระดิกขา ไม่พูดไม่จา

เสี่ยวฟ้งหัวเราะ “ตอนนี้เธอไม่โหดอยู่ กำลังคิดว่าอีกเดี๋ยวจะโซโล่คิล
 อ้ายเจียยังง...เสียดายตอนแข่งมีกฎไม่ให้พิมพ์ ไม่งั้นตอนอยู่ในเกมก็ยง
 พิมพ์ดำเขาได้”

เหล่านาว “เมื่อก็ตอนพักน่าจะให้มิดบอผลไม้เธอเล่มหนึ่ง ให้เธอ

ไปที่ห้องพักข้างๆ โซโลคิลอ้ายเจียตัวจริงซะเลย”

ลู่อู๋เจิงเหลือบมองหงเหยา “ตัวเล็กเป็นลูกเจี๊ยบแบบนี้ ลู่อู๋ไม่ได้เผลอๆ ยังจะถูกเขาเล่นงานกลับมาอีก”

ในที่สุดหงเหยาก็เลิกกระดิกขา เงยหน้าขึ้นเหลือบมองลู่อู๋เจิงที่ยังมีอารมณ์มาแหย่เธอ “ฉันสู้ไม่ได้ แล้วพี่มาช่วยฉันไม่ได้เหรอ”

ลู่อู๋เจิงร้อง “อ้อ” ด้วยสีหน้าเรียบเฉย “...ยังไงก็ต้องมีเหลือไว้คนหนึ่งไปประกันตัวเธอจากสถานีตำรวจ ถ้าพ่อแม่เธอไป ฉันกลัวว่าเธอจะถูกตีขี้กัก ฉันใช้ฐานะคู่มั่นเธอไปช่วยเธอออกมาได้”

หงเหยาขยับปากจะพูด แต่เสียงเอือมระอาของเทพหมิงดังชัดเธอเสียก่อน เสียงดังผ่านช่องสนทนา “ถือว่าฉันขอร้องละ ช่วยทำตัวเป็นปกติหน่อยได้ไหม ตานี้ถ้าชนะได้ก็เหมือนผลักที่มฝ้ายตรงข้ามไปห้อยอยู่ปากเหว แต่ถ้าแพ้ก็จะเป็นพวกนายเองที่ต้องไปห้อยอยู่ปากเหว...ยังไงพวกก็มีเหวเดียวจะต้องมีห้าคนที่ตกเหวตาย จะให้ทีมตรงข้ามตกหรือพวกนายจะตกกันเอง”

ทุกคน “...”

เสี่ยวฟ่ง “พวกเขาตก”

เทพหมิง “รู้ก็ดี เพราะฉะนั้นตอนนี้หุบปากให้หมดทุกคน กลับเข้าเรื่องแบนและเลือก แล้วเถียงกันเรื่องแผนชั่วไว้สาระให้หน่อยๆ หน่อย... ลอเรน่ะ พวกเขาคิดไม่ถึงแน่ที่เราจะเลือก ไม่มีทางถูกแย่ง เลือกข้าหน่อยก็ได้ เราเลือกจับคู่อีโรวีเรนจ์สเปียร์กับโซลเองกลิงก่อนก็แล้วกัน ตานี้รีเวนจ์สเปียร์ไม่ถูกแบน อย่าให้เจี้ยวหวงแย่งไปได้”

เหล่ามารวและเหล่าเคที่อยู่ลำดับหนึ่งและสองร้อง “อ้อ” พร้อมกันก่อนจะช่วยล็อกคู่มั่นลางรีเวนจ์สเปียร์กับโซลเองกลิงให้ ฝ้ายตรงข้ามเลือกไอเลียลกับโหม้แซคริไฟซ์ เหล่ามารวกับเหล่าเคกำลังพิมพ์ปรึกษากันว่า จะเอาฮีโร่สองตัวที่เลือกมาเปลี่ยนสกินเป็นเซต “สการ์เล็ตมูน”...

สกินเซตใหม่ของรีเวนจ์สเปียร์กับโซลเองกลิง...ควรบรรยายอย่างไรดีนะ ก็คือไม่ว่าจะในแง่ของฟังก์ชันฮีโร่ รูปลักษณ์ของสกิน หรือบุคลิกฮีโร่ ก็ล้วนเป็นลักษณะที่ดูอย่างไรก็เหมือนพร้อมจะส่งเข้าห้องหอได้ทุกเมื่อ...

เสี่ยวฟ่ง “ทำไมพวกนายถึงได้เกย์ขนาดนี้ เปลี่ยนให้พวกนายมาเล่น

เลนล่างแทนดีไหม”

เหล่ามาว “นายกับเจิงเกอประจำอยู่เลนล่างด้วยกัน ระหว่างรูปลักษณ์สมกันกับใจสมกัน ก็ควรมีอย่างใดอย่างหนึ่งจริงไหม”

เหล่าเค “เรื่องใจสมกันน่าจะคงเป็นไปไม่ได้”

เหล่ามาว “ได้แต่ควักเอาสกินเซตส่งเข้าห้องหอคู่กัน ให้รูปลักษณ์สมกันเพื่อชมอีกฝ่ายแทน”

ลู้อเจิง “น่าเบื่อ”

ถงเหยามือหนึ่งจับเมาส์ อีกมือหนึ่งเคาะหน้าจอ พุดออกมาเป็นชุด “เอ๋ เหมือนลอร่าก็มีเซตสการ์เล็ตมูนด้วยใช่ไหม ขอฉันดูก่อน...อ๊ะ มีจริงๆด้วย ฉันเอาด้วยๆ แพ็คสาม แพ็คสาม!”

พุดพลงรีบกดเปลี่ยนเป็นสกินเซตสการ์เล็ตมูน

เทพหมีง “แข่งรอบชิงชนะเลิศ ยังจะมาถกกันเรื่องสกิน เครียดไม่พอสินะ ใครยังพุดไร้สาระอีก ฉันจะตัดลิ้นคนนั้นทิ้ง”

ทุกคน “...”

คำพุดของเทพหมีงให้ผลห้ามปรามได้ชะงัดเสมอ เวลาที่ทุกคนทำตัวไร้สาระ เขามักจะเป็นคนที่มีสาระที่สุด...นอกจากเพราะเขาเข้าวงการมานาน เป็นพี่ใหญ่ของทุกคนแล้ว ยังมีเหตุผลจากการที่เขาเป็นคนที่พึ่งพาได้ที่ที่สุดในยามคับขันเสมอ...ตัวอย่างเช่นเมื่อกี้เขาสามารถเสนอไอเดียให้ถงเหยาเลือกเล่นลอร่า เทพแห่งจันทราได้ จุดนี้ก็ทำให้ทุกคนนับถือเขามาก...ก่อนหน้านี้ น่าจะไม่เคยมีใครคิดได้ว่าจะทำอะไรให้มีตอย่างถงเหยาเล่นสไตล์ยังใจตัวเองและได้เปรียบไปด้วยในตัว ทุกคนแค่คิดว่าถ้าเธอสู้ไม่ไหวก็หุดหัวไว้ ไม่ต้องออกไปสู้ ไม่ต้องคิดอะไรทั้งนั้น แค่ว่าตัวชี้ขาดก็พอ ปล่อยให้ผู้เล่นหลักคนอื่นเป็นฝ่ายแบกแทน

แม้จะรู้ว่าถงเหยาต้องไม่ชินกับการเล่นแบบนี้แน่ แต่ก็ช่วยไม่ได้ ตั้งแต่เริ่มแรก ทีมได้ซึกิเคยหารือกันเรื่องนี้ แม้แต่ลู้อเจิงก็ยังคิดไม่ออกว่าจะแก้ปัญหาอย่างไร แต่สิ่งที่เขามั่นใจคือ อย่างน้อยหลังจากจบตาแรกในวันนี้และได้เห็นถงเหยาเผชิญกับความล้มเหลว ถ้าพวกเขายังคิดวิธีแก้ปัญหาไม่ได้ ก็คงได้แต่โน้มหน้าถงเหยาให้ชี้ขาดหน่อย เชื่อมั่นในเพื่อน

ร่วมทีมอะไรทีอกนี้แทน...

แต่แล้วเทพหมิงที่เผชิญหน้ากับปัญหาอย่างใจเย็นก็คิดวิธีแก้ปัญหาขึ้นมาได้

ช่วงพักสั้น ๆ รวมแล้วไม่กี่สิบนาที เขากลับคิดถึงฮีโร่ที่พอจะช่วย กอบกู้สถานการณ์ตอนนี้ขึ้นมาได้... เทพี่แห่งจันทราลอลเรล

ฮีโร่ลอลเรลนี้ ช่วงต้นเกมต้องยับยั้งตัวเองไว้ ดีทหารจิวเก็บเลเวล อย่างเดียว พอฮีโร่ไปถึงเลเวลหกจะสามารถกดคอมโบสกิลชุดแรกได้ คิด ดูแล้วก็เหมือนจะเหมาะกับผู้เล่นอย่างถงเหยามาก ไม่ใช่ไม่ให้เธอสู้ แต่ ฮีโร่ตัวนี้ช่วงต้นเกมจำกัดการเล่นของเธอ เพราะฉะนั้นเธอจำเป็นต้องเก็บ เลเวลไปเจียบ ๆ หลังจากเลเวลหก พอช่วงยืนเลนเข้าสู่ช่วงท้ายแล้ว เธอก็ลุยได้ตามใจชอบ ไม่เพียงได้เปรียบตอนดันเลน ช่วงกลางและท้ายเกม ก็ยังแบกทีมหรือแม้แต่คุมเกมได้เลยด้วยซ้ำ

เล่นลอลเรล อย่างน้อยถงเหยาก็คงไม่ต้องคอยไปคิดว่าที่ต้องหดหัวตอน ต้นเกม เพราะสไตล์การเล่นของเธอถูกจำกัด เธอสู้เขาไม่ได้ ได้แต่ต้อง ปล่อยให้คนแบกแล้วชนะโดยไม่ต้องทุ่มแรงอะไรพวกนี้อีก แบบนี้สภาพจิตใจ เธอน่าจะผ่อนคลายมากขึ้น

...สรุปคือ ลอลเรลเป็นตัวเลือกที่ดีและเหนือความคาดหมายของทุกคน จริง ๆ

พอช่วงแบนและเลือกดำเนินมาถึงท้ายสุด ตอนที่ทีม ZGDX เลือก ลอลเรลเป็นตัวสุดท้าย อย่างน้อยก็สร้างความน่าสนใจขึ้นมาในการแข่งขัน แม้ว่าผู้เล่นจะใส่หูฟังไม่ได้ยินเสียง แต่ผู้ควบคุมการแข่งขัน ผู้ชมในช่องไลฟ์ ได้ยินเสียงร้องตะโกนและบรรยากาศฮือฮาภายในสนามตอนพวกเขาเห็น ลอลเรลถูกเลือกและกดยืนยัน!

นักพากย์ A “ลอลเรล! ZGDX เอาลอลเรลมาสู้กับทรีแฮนด์ส์!”

นักพากย์ B “ตานี้คิดไม่ถึง คิดไม่ถึงจริง ๆ... ฮีโร่พูลของสไม่ลิ่งไม่ใช่ อะไรที่แฟนคลับอวยกันมั่ว ๆ จริง ๆ แรกเริ่มเล่นแคสซิเทอไรต์ก็จุดประกาย เทรนด์ใหม่ขึ้นมา นำพาเมจิกการ์ดและบรายนันิวิตี้เข้าสู่ฮีโร่ที่ต้องแบน ตอนนี้ ก็เอาลอลเรลออกมาเล่นอีก!”

นักพากย์ A หัวเราะลั่น “นี่ถือเป็นเรื่องดี เชื่อว่าแฟนคลับและผู้ชมก็หวังจะได้เห็นสิ่งที่แตกต่างออกไปในการแข่งขันรอบชิงชนะเลิศ”

นักพากย์ B “แต่ก็ไม่ว่าอะไรตัวนี้จะทำให้เราตะลึงเหมือนแคลซิเทอไรต์ในตอนนั้นหรือเปล่า...เฮ้อ คิดดูดี ๆ แล้ว ฮีโร่ตัวนี้เหมาะกับสโมลิ่งในสถานการณ์แบบนี้มากจริง ๆ ต้นเกมสู้อายเจียไม่ได้ก็ต้องสงบเสงี่ยมไว้ ยังไงฮีโร่ของตัวเองก็ต้องรอเวลาให้เลเวลสูงก่อนถึงจะเก่ง ท้ายเกมไม่ต้องเก็บตัวอีก แถมพอเลเวลสูงก็ออกมาไล่ฆ่าได้ด้วย...อา คิดแบบนี้ก็รู้สึกว่าการเลือกโลเรลครั้งนี้ช่างยอดเยี่ยมมากจริง ๆ!”

นักพากย์ A “...แบบนี้ก็หมายความว่าการเล่นได้เริ่มต้นและถึงขั้นจบลงแล้วตั้งแต่ช่วงเบนและเลือกไซโหม่ครับ เทียบกับสมาชิกทีมที่ลงสนามความจริงได้ชและนักวิเคราะห์หือสปอร์ตก็สำคัญมากเหมือนกัน”

นักพากย์ A เพิ่งพูดจบ ตรงตำแหน่งที่นั่งของแฟนคลับ ZGDX ก็เริ่มมีคนตะโกนอย่างบ้าคลั่ง “เทพหมีง” “เทพหมีง”...

นักพากย์ A พูดติดตลก “รู้แล้วว่าเป็นเทพหมีงของพวกคุณเสนอไอเดียช่วงเบนและเลือก ผมก็ชมเขาอยู่นี่ไง รู้แล้วครับ ๆ เทพหมีง ทำดีครับ!”

เพียงพริบตา สนามแข่งก็เต็มไปด้วยเสียงฮาลั่น

ท่ามกลางเสียงหัวเราะ ช่วงเบนและเลือกก็จบลง โค้ชของทั้งสองฝ่ายเดินขึ้นไปจับมือกัน โค้ชทั้งสองรู้จักกันดีจนไม่รู้จะดีอย่างไรแล้ว ขึ้นไปจับมือตบไหล่หัวเราะกัน เดินจูงมือกันอย่างสนิทสนมเหมือนเพื่อนรัก ลงจากเวทีไป

ขณะเดียวกัน หน้าจอยักษ์ก็เข้าสู่การไหลลตาพของเกม ไม่นานการแข่งขันก็เริ่มต้นขึ้นอย่างเป็นทางการ

เมื่อเข้าสู่เกม ในหูฟังก็มีเสียงส่งสัญญาณให้เข้าพุ่มไม้จากเพื่อนร่วมทีมถงเหยารู้สึกว่าอยู่ ๆ ตัวเองก็กลายเป็นคนที่ใจเย็นจนน่ากลัว...ตอนนี้เธอใช้ฮีโร่โลเรล ความรู้สึกกังวลใจราว ๆ จากการแพะคะแนนไปเล็กน้อยก่อนหน้านี้หายไปจนหมด เธอไม่มีอารมณ์มาสนความฟลุคอันน้อยนิดที่จะได้เด็ดหัว

อ้ายเจีย หรือหาข้อผิดพลาดของเขาเพื่อข้อได้เปรียบช่วงต้นเกมอีก

พอเลือกอีโรลเลอร์ตัวนี้ เธอก็กำหนดหน้าที่ของตัวเอง...มีชีวิตให้อยุ่รอดปลอดภัย ตั้งใจเก็บเลเวลจนถึงเลเวลหก

ความว่ารุ่นในใจถูกโยนทิ้งไปหมดเกลี้ยง

ช่วงยี่นเล่น เธอเล่นได้ดีมาก การฆ่าเปลี่ยนเป็นความระมัดระวัง ไม่ลงมือฆ่าใครง่าย ๆ...ทั้งยังเป็นฝ่ายเรียกเหล่าเคให้มาร่วมมือกับตัวเอง บั๊กวอร์ดทั้งหมดให้เป็นโหมดป้องกันการรุก เริ่มเกมอย่างรอบคอบไร้ช่องโหว่...ความสุขนั้นก็กลับทำให้อ้ายเจียไม่ชินเอาเสียเลย พอถงเหยยาเริ่มฆ่าทหารจิวอย่างเชื่องช้า ด้านอ้ายเจียทีม YOCB ก็พิมพ์ว่า...

(ช่องสนทนาของ YOCB)

อ้ายเจีย “ทำไมเธอไม่บุกแล้วละ บ้าเอ๊ย ฆ่าทหารจิวเสร็จก็หนีน้ำมันบ้าอะไรเนี่ย ไอ้หมาเอ๊ย! นี่ไม่เหมือนเธอเลย! เพื่อนๆ เกิดเรื่องแล้ว ฮวามู่หลานแห่งอีสปอร์ตทีมตรงข้ามถูกลู่เยว่ มิตรของทีมพวกเขาสิงร่างแล้ว!”

เหลียงเชิงทีม YOCB ชัพพอร์ตควบตำแหน่งกับตันทีม “เล็กไววาย ได้แล้ว นายไววายจนฉันปวดหัว อีกฝ่ายเล่นลอลเลอร์ ไม่ให้ตีทหารจิว แล้วจะให้ไปประจันหน้ากับนายทำอะไร”

อ้ายเจียไวยต่อ “อย่าสิ อยู่ๆ เธอมาฉลาดแบบนี้ ฉันก็สู้เธอไม่ได้แล้วสิ!”

เหลียงเชิงอยากพูดว่า ก่อนหน้านั้นนายก็หน้าด้าน ถือโอกาสที่อีกฝ่ายล่าพอง คำว่าความได้เปรียบ แบบนี้ก็ไม่ได้ว่าสู้เธอได้เหมือนกัน แต่ยังไม่ทันได้พูด ก็ได้ยินอีจุนฮย็อก AD ทีมตัวเองใช้เมาส์คลิกที่พื้น ส่งสัญญาณให้จิงเกิลถอย พร้อมใช้ภาษาจีนพูดสั้นๆ ว่า “ตานี้ ไม่โดรฟ์”

เหลียงเชิงระเบิดอารมณ์ทันที “ได้ยีนรีเปลา ไอ้เด็กจอมก่อกวน ตานี้หักดิบนิสัยตัวเองไม่บูมปามโดรฟ์บ้อมแล้ว...เรื่องที่ส่งไม่ลิ่งเลือกลอลเลอร์ตีทหารจิวอย่างใจเย็น พอมาเทียบกับเรื่องนี้ก็ไม่มีอะไรให้น่าตกใจเลยสักนิด นายเล็กไววายชะที ตานี้เล่นอย่างเป็นขั้นเป็นตอน เรียนรู้จาก SCK ชะบัง คนเกาหลีใต้ปกติไม่ลงมือ พอลงมือก็ก็โหดอย่างกับเทพเซียนสู้กัน สุขุม รู้จักประเมินตัว”

อีจุนฮย็อก “ฉัน คนเกาหลีใต้ รู้จักประเมินตัว”

เหลียงเซิง “นายไม่รู้จัก ไม่นับนาย”

อีจุนฮย็อก “...”

ในช่องสนทนาของ YOCB นั้น ครีกครีนมาก พูดพล่ามกันยกใหญ่ ขณะที่ทางด้าน ZGDX นั้น เนื่องจากคนที่บอกว่าจะตัดลิ้นพวกเขาไม่อยู่แล้ว พวกเขาจึงครีกครีนขึ้นมากและพูดพล่ามกันใหญ่เช่นกัน...

(ช่องสนทนาเสียงของ ZGDX)

ถงเหยา “กตสลิก Q ที่หนึ่ง กตเสร็จฉันก็เผ่น เขาโมโหมากเลย!”

ลูซื่อเฉิงหาจังหวะเปลี่ยนมุมมองภาพไปดูเลนกลางเว็บหนึ่ง ก่อนจะหลุดขำออกมา “ก็ไม่ได้เปรียบอะไรซะหน่อย ดีใจอะไรขนาดนั้น”

ถงเหยา “ฉันมองโลกแง่ดี”

เสี่ยวฟั่ง “นับถือใจที่ยากแท้หยั่งถึงของผู้หญิงอย่างพวกเธอจริงๆ เต็มๆ ก็เปลี่ยน หนึ่งชั่วโมงก่อนยังนั่งจ้อยกอดแก้วกาแฟหันหน้าเข้ากำแพง ชะน่าสงสารในห้องพักนักกีฬาอยู่เลย ตอนนี่กลายเป็นคนมองโลกแง่ดีซะแล้ว... จะว่าไป สการ์เล็ตมูนของโซลเองก็ถึงนี่สวยจริงๆ แข่งรอบนี้ถ้าชนะ กลับไปเฉิงเกอเติมเงินซื้อให้ฉันหน่อยนะ”

ถงเหยา “นายไม่มีปัญญาซื้อเองหรือไง”

เสี่ยวฟั่ง “เธอเป็นคนข้างกายเฉิงเกอแท้ๆ มาเซราตีเธอก็มีแล้ว แม้แต่สกินลักอันก็ไม่คิดจะซื้อให้ฉัน! เกินไปแล้วนะ! ฉันนอนกับเขาตั้งสองปีไม่คู่ควรจะได้แม้แต่สกินลักอันเลยเธอ”

ลูซื่อเฉิง “พูดจาให้มันดี ๆ หน่อย พล่ามเหลวไหลอะไร”

เสี่ยวฟั่ง “พอเทพหมิงไม่อยู่ ไม่รู้ทำไม อยู่ๆ ความปรารถนาที่ไม่อยากจะเป็นคนถึงได้รุนแรงขึ้นมา”

เหล่าเคพูดแทรก “ตานี้อีจุนฮย็อกเล่นตืออยู่นะเนี่ย ดูเหมือนไม่คิดจะโดรฟ์ป้อม...อ่า ระหว่างแข่ง พิมพ์ไม่ได้ นำโมโหจริงๆ ไม่งั้นฉันคงพิมพ์ไปถามเขาแล้วว่าตานี้เขาจะโดรฟ์ป้อมรีเปล่า ถ้าไม่โดรฟ์ ฉันจะขึ้นไปเล่นบนช่วยเหล่ามาวตีป้อมแล้ว”

เวลานี้เกมดำเนินไปประมาณสี่นาทีกี่ครั้งแล้ว ลูซื่อเฉิงเหลือบมองแถบ

ค่าประสบการณ์ของตัวเอง ก่อนจะดูความเคลื่อนไหวของฝ่ายตรงข้ามต่อจำนวนทหารจิวที่ถูกฆ่าของ AD สองฝ่ายเหมือนกันปะะ อีกไม่นานก็จะเลเวลสี่ ขณะที่อีจูนฮย็อกเวลานี้กลับยังคุมนอยอย่างสบายอารมณ์ ไม่มีท่าที่จะดันเลนหรือฝ่าเข้าป้อมเลย...ทุกคนต่างรู้ว่าก่อนเลเวลสี่ อีจูนฮย็อกมีนิสัยประหลาดต้องไต่รพีป้อมอย่างน้อยหนึ่งครั้ง ดูเหมือนครั้งนี้เพื่อการแข่งขันฤดูร้อน SPL เขายอมหักดิบละลายพฤติกรรมประหลาดนี้ของตัวเอง...

ครั้งก่อนที่เห็นเขาบังคับตัวเองขนาดนี้ก็คือการแข่งขันระดับโลก S5

“เทพเค นายมาแล้วยังจะไปอีกทำไม ไปเลนบนทำไม เหล่ามวเขาดูแลตัวเองได้ ต่อให้ตอนนี้จั้งเกิลฝ่ายตรงข้ามน่าจะอยู่เลนบนก็เถอะ...” ลูซื่อเจิงพูดเสียงเรียบ “ตานี้อีจูนฮย็อกคงจะไม่ไต่รพีป้อมแล้ว ดูเหมือนเขาอยากจะทำซัพพอร์ตตัวน้อยของเขาว่าแชมป์ลีกของ SPL เอามากๆ”

ลูซื่อเจิงเงียบไปครู่หนึ่งก่อนพูดเสียงเย็นชา “น่าเสียดายที่มีฉันอยู่ ไม่มีทางปล่อยให้เขาทำได้หรอก”

ทุกคน “...”

เพิ่งพูดจบก็ได้ยินเสียงพั้งรำพิงว่า “AD ของคนอื่น”...เวลานี้เองสองฝ่ายก็อัปเลเวลเป็นเลเวลสี่พร้อมกัน ลูซื่อเจิงรีบเคลียร์เลนก่อนบุกขึ้นหน้า ขณะเดียวกัน เสียงพั้งที่พั้งรำพิงว่า “AD ของคนอื่น” จบก็กดใช้สกิลเกี่ยว “AD ของคนอื่น” ที่ตัวเองเพิ่งพูดถึงมาอย่างไม่ไว้หน้า จากนั้นก็กดสกิล Q สองรอบ ชยับเท้าไปข้างหน้า กดสกิล E ต่อ ตามด้วยเอกซอสต์หนึ่งที!

ไอเล็ลของอีจูนฮย็อกชยับถอยอย่างคล่องแคล่ว เวลาเดียวกัน ลูซื่อเจิงก็ถูกโทมแซครีไฟซ์ของเหลียงเซ็งกดสกิลลดความเร็วใส่ พร้อมครอบเอกซอสต์ลงมา จากนั้นโทมแซครีไฟซ์ก็เอาตัวบังไอเล็ลพากันถอยหนี...เพียงแต่จั้งหวะนี้เอง อยู่ๆ ในพุ่มไม้ก็มีดรี้งค์การ์ดของเหล่าเคกระโดดออกมา เขากดสกิล E ตามด้วยแฟลชดักทางอีกฝ่าย ทำให้ลูซื่อเจิงซักหอกออกมากดโจมตี สังหารอีจูนฮย็อกสำเร็จ คว่าเพิร์สตีบลัดไปครอง!

ผู้ชมในสนามแข่งร้องตะโกนปรบมือ ขณะเดียวกัน ในช่องสนทนาของ ZGDx ก็มีคำชมชุดใหญ่ดังขึ้นเช่นกัน...

เหล่าเค “เยี่ยม!”

เหล่ามาว “สวย!”

เสี่ยวฟ่ง “เกี้ยวขึ้นเทพเห็นรึยัง! แผนในวันนี้ไม่มีล้ม! ตะขอพุ่งไม่เบียด!”

ถงเหยา “ดีเลยๆ ตานี้ฉันนอนซิวๆก็แล้วกัน นายแบกนะ”

ลู่อือเจิงคว้าเฟิร์สสต์บัลด์จาก AD ฝ่ายตรงข้ามไปได้ การสร้างข้อได้เปรียบตรงเลนล่างเป็นข่าวดีที่ชวนให้ทุกคนลึงโลดใจจริงๆ

การเล่นของ ZGDx ในการแข่งต่อจากนั้นก็เหมือนผ่าลำไฟ ลมดีน้ำค่อ่ง¹...

เพราะ YOCB กลัวว่าลู่อือเจิงที่อยู่เลนล่างจะพาร์มจนเกิด อ้ายเจียเลยจำเป็นต้องเริ่มเคลื่อนไหว ทั้งถงเหยาเก็บเลเวลไปคนเดียวที่เลนกลางอย่างบ้าคลั่ง...รอ YOCB ไหวตัวกลับมา ลอเรลก็กลายเป็นฮีโร่แบกทีมที่รับมือไม่ไหวอีกต่อไป ทุกครั้งที่ทีมไฟต์ก็แทรกตัวเข้ามาคุมเกมอยู่ข้างหลังได้อย่างตมาม ก่อนจะกดโคมไฟท์ที่โซลเองกลิงวางทิ้งไว้แล้วหายตัวจากไปเข้าออกได้ตั้งใจ ไปมาเหมือนสายลม

เหล่ามาวตำแหน่งที่อปเลือกโคลด์ที่เป็นตัวถึกเลือดเยอะมา ถ้าควบคุมค่าพลังได้ดี พอขยาร่างเสร็จ เอาตัวไปขวางอยู่ด้านหน้าก็ไม่ต่างอะไรกับภูเขานายดอย่มลูกหนึ่ง

หากเทียบกันแล้ว ลู่อือเจิงที่เบี่ยงเบนความสนใจของฝ่ายตรงข้ามได้สำเร็จก็ดูเล่นแบบปกติตามกฎระเบียบ ตอนทีมไฟต์ก็โยนเสี่ยวฟ่งออกไปให้เขาเป็นตัวประเดิม หรือไม่ก็รอเสี่ยวฟ่งโยนโคมไฟท์ให้ถงเหยาเสร็จเรียบร้อยค่อยโยนตัวเขาให้ไปไกลมากหน่อย เพื่อให้ถงเหยาฆ่าคนเสร็จแล้วสามารถกลับมาได้ ทำให้ตัวตนของลู่อือเจิงดูเหมือนกลไกหลักในทีมไฟต์ครั้งนี้...

¹ ราบรื่นไม่มีติดขัด

นาทีสี่สามสิบห้าของการแข่งขัน ZGDx ก็ทำลายคริสตัลในป้อมใหญ่ของ YOx ได้อย่างราบรื่น

ขณะที่ ZGDx ผลักทีมข้าง ๆ ไปอยู่ปากเหวเหมือนตอนที่คุยกันก่อนเริ่มการแข่งขันด้วยผล 2:1 ดงเหยาก็นำลอเรลทำคะแนน ฆ่า 7 ตาย 0 ช่วยเหลือ 10 ครองตำแหน่ง MVP ของตานั้นอย่างสมเกียรติ

ดงเหยา “ดงผู้ปรีชาก็ยังคงเป็นดงผู้ปรีชาของพวกนายอยู่ดี”

ลู่อือเจิงถอดหูฟัง ลุกขึ้นยืน ก้มหน้าลงมองใบหน้าเล็กของสาวน้อยข้าง ๆ ที่ซบสีระเรื่ออย่างยากจะปกปิดอารมณ์ตื่นเต้นดีใจ ก่อนจะหัวเราะพูดว่า “ตาหน้า ตัวแบนของ YOx จะต้องเป็นเมจิกการ์ด บรารวินบีตี้ และลอเรลแน่”

“ไม่เป็นไร ๆ แอสแซลชินประเภทนี้ไม่ได้มีแต่ลอเรลซะหน่อย ยังมีฟ็อกซ์อีก ยิ่งงั้นก็เล่นเป็นหมด” ดงเหยาโบกมือ “แบนไม่หมดหรอก”

ใต้แสงไฟของเวทีแข่งขัน ลู่อือเจิงไม่ได้พูดอะไร เพียงแค่นั่งมือไปลูบหัวคนที่โบกมือเหมือนกลับมาใช้ชีวิตชีวาอีกครั้งอย่างรักใคร่

แววตาเป็นประกายคล้ายอยากพูดอะไรบางอย่าง แต่กลับเงยบมูมปากยกขึ้นเล็กน้อย

เขามองเธอผลักประตูห้องกระจกกันเสียง ใช้ไหล่ดันทางออกช่องเล็กเท่าปลาหมุดันออกไปให้กว้างขึ้น ก่อนจะคว้ามือใหญ่ของเขาไปจูงอย่างเป็นธรรมชาติ...ราวกับเป็นความเคยชินที่ทำมานับครั้งไม่ถ้วน ท่ามกลางเสียงร้องตะโกนและปรบมือของแฟนคลับด้านหลัง พวกเขาเดินเคียงบ่าเคียงไหล่กันก้าวลงเวทีไปยังห้องพักนักกีฬา

กลับถึงห้องพักนักกีฬา ถงเหยหาหียบมือถือขึ้นมาที่ได้รับ
ข้อความเคียดแค้นจากอ้ายเจี๊ยงผ่านทางวีแชต...

[YQCB พ้องของอาหามา : บอกลาอรของเธอให้ตีๆ ครึ่งหน้าในสนามแข่ง
เธอจะไม่ได้เห็นมันอีก]

ถงเหยหาหัวเราะจนมือที่ถือมือถือสั่น ส่งอีโมจิจวดตีไปหลายอัน
แถมยังปิดปากอย่างมีแผนร้าย แต่ไม่เตือนเขาหรือกว่า “นายไม่รู้หรือว่า
บนโลกนี้ยังมีฮีโร่ซ่อนในเน็ตฟ็อกซ์อีกนะ”

...ท้ายที่สุดตอนช่วงเบนและเลือก ในอิกยี่สิบนาทีให้หลัง ถงเหยหา
ก็ใช้การกดเลือกและยืนยันฮีโร่ประกาศให้ทีม YQCB รวมถึงผู้ชมทั้งหมด
และนักพากย์รับรู้

นักพากย์ A “ฟ็อกซ์ ฮ่าๆๆๆๆๆๆ ให้ตายเถอะ! ตอนนี่ลีไม่ลิง
เอาฮีโร่อะไรมาแข่ง ผมก็ไม่รู้ลึ่กว่าแปลกแล้ว”

นักพากย์ B “ฮีโร่ตัวนี้ ผมรู้สึกเหมือนว่าผู้เข้าแข่งขันตำแหน่งมิด
ของทีมโทรคมขนาดมเกาหลี่ได้กับภูมิภาคอเมริกาเหนือชอบใช้กัน...จะเห็นว่า
ในการแข่งขันฤดูร้อน SPL ของเรานั้น ฮีโร่ตัวนี้มีอัตราการเบนต่ำจนน่า
โมโหเชียวละ”

นักพากย์ A “ช่วยไม่ได้ เมจิกการ์ด บราวน์บิวตี้ ลอเรล ถูกเบน
หมดแล้ว ดูจากผลการแข่งที่ลอเรลทำออกมาตาที่แล้ว ฟ็อกซ์ก็ถือเป็น
ฮีโร่ที่ทดแทนลอเรลได้ไม่เลวตัวหนึ่ง”

นักพากย์ B “เห็นได้ว่าตอนนี้สีหน้าของสมาชิกทีม YOCB ดูไม่ค่อยดีนัก...ทำไมยังมีอีก! เราแบนฮีโร่ของเธอไปสามตัวแล้ว! เธอยังเอาตัวใหม่ออกมาอีก! ที่ฉันแข่งอยู่จะต้องเป็นการแข่งรอบไปนอนเก้แน่ๆ!”

ผู้ชมในสนามหัวเราะลั่น

เหล่ามาวเลือกบีกทรี เหล่าเคเลือกสไปเดอร์ควีน ลูซื่อเจิงเลือกเล่นบีกเมทท์ ขณะที่เสี่ยวฟ่งเอาออกซ์เฮดที่ทอดทิ้งไปนานจนฝุ่นจับกลับมาเล่นใหม่

ทางด้าน YOCB อ้ายเจียยังคงใช้เซลโลว์ ที่อปใช้แมชชีนฟ็อกซ์ จังเกิลใช้ปอร์ติโก ขณะที่ AD ยังคงใช้ไอเลียล ซัพพอร์ตก็เอาฮีโร่โซลแองกิลิงที่เขาถนัดที่สุดออกมาเล่น

...ตอนนี้ ทุกคนต่างรู้ดีแก่ใจว่า YOCB ถูกบีบให้ไปอยู่ปากเหวแล้ว ชนะตาหนึ่งยังมีโอกาสพลิกเกมได้ ถ้าแพ้ พวกเขาจะสิ้นสุดเส้นทางสู่การแข่งขันรอบชิงชนะเลิศฤดูร้อน มองทีม CK คำว่าตำแหน่งแชมเปียนการแข่งขันฤดูใบไม้ผลิและการแข่งขันฤดูร้อน รวมถึงคำอันดับหนึ่งของคะแนนรวมการแข่งขันในปีนี้ได้บัตรสิทธิ์เข้าแข่งขัน S6 ไปครอง ขณะที่อันดับสองของการแข่งขันฤดูร้อนไม่มีความหมายอะไรสำหรับพวกเขาที่ในการแข่งขันฤดูใบไม้ผลิ ได้บัตรสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันลีก S6 อยู่แล้ว ทำให้ทีม YOCB คงได้แต่ต้องไปแข่งรักษาระดับแต่โดยดี คำช่วยจากหกทีมผู้เข้าแข่งขัน ซึ่งบัตรสิทธิ์ใบสุดท้ายสำหรับการเข้าแข่งขัน

เห็นชัดว่าทางด้าน YOCB ตกอยู่ในสถานการณ์น้ำลึกไฟร้อน¹ ยิ่งกว่าเก่า

แต่ในสังเวียนการแข่งขัน ไม่มีมิตรภาพที่เรียกว่า “พี่น้องมิตรรักของทีมชาติเพื่อนบ้าน”

การแข่งขันครั้งนี้ ทุกคนเล่นกันอย่างระมัดระวัง ยี่สิบนาทีแรกอย่าว่าแต่ท้ายอดคิดหรือว่าสู้กันอย่างดุเดือดเลย ตั้งแต่ต้นจนจบ สมาชิก

¹ หมายถึง สภาวะที่ลำบากมาก เหมือนตกนรกทั้งเป็น

ทีมทั้งสองฝ่ายเคารพให้เกียรติซึ่งกันและกันมาก แทบไม่มีการก้าวข้ามแม่น้ำเลย...พอเป็นแบบนี้ แฟนคลับของ YOCB ก็ยิ่งร้อนใจ ทั้งในเทียปาและช่องไลฟ์สตรีม เต็มไปด้วยคอมเมนต์ร้อนใจ...

[จะบ้าตาย มิวแต่ยื้อเกือบเลเวลหาเงินกับ ZGDX อยู่กำไป!]

[พีกซจะเกิดอีกแล้ว...เครียด สิบแล้วหรือว่าตาก็แล้วแพ้ได้ยังไง ยังไม่รีบคุมมิดอีก!]

[จะว่าไป พอสโลว์กลับมาเน้นชากหารจิวอย่างเดียว ก็เล่นได้ดีมากเลย จนถึงตอนนี้ไม่เคยปล่อยรอดไปเลยสักตัว แม่งอ๊ย บัดโฟนอล เรอดับเล่นได้ดีขนาดนี้อีก อีากๆ!]

[พีกซไม่บุก แซลโลว์ไม่รู้จึกหาโอกาสหรือ...ในพจนานุกรมของเจ้าบ้าอ้ายเจียนนี่ไม่มีคำว่า “รุกก่อน” ไซไหมเนีย!]

...

ในเวลา นี้ พวกนักกีฬายอมไม่รับรู้ถึงความคิดเห็นที่โลกภายนอกมีต่อ การแข่งขัน พอถึงนาทีที่ยี่สิบห้า ช่วงปะทะกันในเซตแองเจิล กว่าออกซ์เฮดของเสี่ยวฟิงจะตักฝ่ายตรงข้ามสามคนได้ก็ไม่ง่ายเลย จากนั้นถงเหยาก็กดสกีล R เปิดทีมไฟต์ขนาดย่อมในเซตแองเจิลขึ้นมาก่อน การต่อสู้ดำเนินไปอย่างดุเดือด ทั้งสองฝ่ายกดสกีลอัดกันกว่าแปดร้อยกระบวนท่า...

จากนั้นก็ถอยทัพออกมาพร้อมกัน ไม่มีสักคิดเกิดขึ้น

ขณะที่นักพากย์อัปจนคำบรรยาย เกิดอาการกระอักกระอ่วน ไม่รู้จะพากย์อะไรดี ในช่องสนทนาของทีม ZGDX กลับอยู่ในบรรยากาศชื่นมื่น ถงเหยากระโดดโลดเต้นไปสังหารทหารจิวอย่างมีความสุข พลังพูดซ้ำๆว่า “ถ้าตอนนี้ฉันนั่งดูการแข่งขันอยู่ข้างล่าง คงจะเข้าห้องน้ำเป็นครั้งที่สามแล้ว”

ลู้อีอึงหันไปมองเธอแวบหนึ่ง

คิดสักพักก่อนพูดว่า “ไต่เลื่อมเธอ”

ถงเหยาย่นจมูก ขณะที่เสี่ยวฟิงหัวเราะลั่น “หนู่มสาวเอ๊ย เผลอๆ กันหน้อยนะ”²

² เป็นการเล่นมุก เพราะไต่มีความเกี่ยวข้องกับสมรรถภาพทางเพศ ในที่นี้เป็นการแซวว่า ไต่เลื่อม เพราะหมกมุ่นกับเรื่องเซ็กส์มากเกินไป

ลูซื่อเฉิงรับว่า “อืม” ก่อนพูดด้วยท่าทางจริงจัง “ยังไงหลายวันมานี้ฉันก็ไม่ได้ทำอะไรทั้งนั้น ส่วนเธอทำอะไรบ้าง นายต้องไปถามเธอเอง”

ทำบ้าอะไรล่ะ! ถงเหยยาแก้มร้อนผ่าว โกรธจนเรียกชื่อลูซื่อเฉิงเต็มยศ “หลังเวทีมีคคนเป็นโขยงฟิงอยู่นะ! พี่หุบปากไปเลย!... พี่ที่มงานหลังเวทีคะ คำพูดท่อนนี้ห้ามเอาไปท่าวลิตเด็ดนะคะ ฉันไม่ยอมเก็บศพหนู และก็ไม่อยากฆ่าแมลงสาบด้วย ยังมีแฟนคลับที่ไม่บรรลุนิติภาวะในวงการเกมอีกเยอะแยะ!”

เหล่าเค “ฮ่าๆๆๆๆๆ!”

เหล่ามาว “หัวเราะทำบ้าอะไร ฉันสู้แมชชีนพ็อกซ์ไม่ไหวแล้ว นายขึ้นมาช่วยฉันหน่อย! ถ้าฉันเงินน้อยตัวถึกไม่พอ ตอนทีมมีไฟต์ใครจะช่วย นายบังลมบังฝนซะ!”

นาทีที่สามสิบ

สองฝ่ายเปิดทีมไฟต์ขึ้นที่เลนกลาง บิ๊กทรีเป็นฝ่ายรัดตัวมัดฝ่ายตรงข้ามเอาไว้ก่อน ก่อนที่เขาจะทันได้กดอัลติหลบหนีก็ถูกกองไฟเผาเป็นจุนไปก่อนแล้ว หลังจากเพิร์สต์บลัดซึ่งเพิ่งเกิดขึ้นอย่างไม่น่าเชื่อในนาทีที่สามสิบ YQCB ก็จำใจต้องถอยทัพไป ZGDX ไม่ตามต่อ แต่ถือโอกาสนี้เปลี่ยนเส้นทางควาเอิร์ธเองเจิลตัวแรกไปครอง

เวลานี้ยอดคิลอยู่ที่ 1 : 0 ด้านการเงิน ZGDX ก็นำไปก่อนแปดร้อยทอง เป็นข้อได้เปรียบเพียงเล็กน้อยที่แทบจะมองข้ามไปได้ในระยะเวลาของเกมตอนนี้

นาทีที่สามสิบห้า YQCB ไม่อยากต่อสู้ยืดเยื้อกับ ZGDX อีก เริ่มใช้กลยุทธ์รวมสี่แยกหนึ่ง สี่คนเกาะกลุ่มกันดันเลนกลาง เล่นงานถงเหยยาขณะที่แมชชีนพ็อกซ์แยกเดี่ยวไปเลนล่าง ดันบ้อมขึ้นนอกของ ZGDX

นาทีที่สามสิบหก แมชชีนพ็อกซ์เทเลพอร์ตมาเลนกลาง หัวค่นของ YQCB รวมกลุ่มกันตีบอสดาร์กไนต์เอิร์ล เหล่าเคเดินเตร่แถวหลุมบอสครู่หนึ่ง พอเห็นเลือดของดาร์กไนต์เอิร์ลกำลังจะหมด เสียวพั้งก็แฟลชข้ามกำแพงดันคนทั้งห้ากระเด็น จังหวะเดียวกัน เหล่าเคก็กระโดดลงหลุมปล่อยสไมด์ออกไป...

แย่งแย่งเจิลสำเร็จ!

ถึงเวลา ZGDx ได้กลับแล้ว...

ผู้ชมมีสีหน้าหนึ่งเฉย ออกความเห็นว่ “ไม่รู้เหมือนกันว่ SPL ห่วยเกินไป หรือว่การแข่งยากเกินไป นายบุกตา จันบุกตา เกมแบบเทิร์นเบสเริ่มขึ้นอีกแล้ว”

นาที่ที่สี่สิบ ดันป้อม

นาที่ที่สี่สิบห้า ดันป้อม ดันป้อม ฆ่าคน ดันป้อม

นาที่ที่ห้าสิบ ดันป้อม ดันป้อม โคนป้อมชั้นนอก ตะป้อมกลางสองที มีคนถูกฆ่าแล้ว พอมีคนถูกฆ่าก็ถอย ใจเย็นไว้นะ ต้องใจเย็นไว้...

นาที่ที่หกสิบ

ถงเหยา “กริ่งๆๆๆ! แจ้งเตือนเวลา ขณะนี้การแข่งขันดำเนินมาถึงนาที่ที่หกสิบแล้ว ยินดีด้วยคะ การแข่งขันตานี้ได้กลายเป็นเกมโรคกระเพาะปัสสาวะอักเสบในตำนานแล้ว...เรามาสัมภาษณ์ผู้ทุพพลภาพกับตันทีมลูซื่อเจิงกันคะ กับตันคะ มือคุณปวตรีเปล่าคะ”

ลูซื่อเจิง “พอไหว แต่ลู่มาถึงตอนนีแล้ว ถ้าตานี้ยังแพ้ ต้องเล่นอีกตาละก็ จันอาจของขันได้”

ขณะที่พู่ตักชู่มอยู่ในพุ่มจנדักจิงเกิลฝ่ายตรงข้ามได้ ลูซื่อเจิงกระโดดออกจากพุ่มไม้ ถือโอกาสที่อีกฝ่ายตกใจ ไม่ทันตั้งตัว กดคอมโบส์กิลปลิดชีพอีกฝ่าย!

ทุกคน “...”

ถงเหยา “เดี่ยวแปลให้ฟังนะ กับตันหมายความว่า ถ้าตานี้ไม่ชนะทุกคนต้องตาย”

ลูซื่อเจิง “เลิกพล่ามได้แล้ว จังเกิลฝ่ายตรงข้ามตายแล้ว มาตีบอสดาร์กไนต์เอิร์ล”

นาที่ที่หกสิบสอง สิบเอ็ดวินาที เซสแมนซ่อนตัวอยู่ในพุ่มไม้ดักเอ็กซ์แบง จังเกิลทีม YOCB ได้สำเร็จ ก่อนจะกดคอมโบส์กิลจบชีวิตอีกฝ่าย ภายใต้อาคารณที่ YOCB เสียกำลังไปหนึ่ง ไร่จังเกิลนั้น ZGDx ก็ไปตีบอสดาร์กไนต์เอิร์ลสำเร็จอย่างราบรื่น จากนั้นก็ต่อด้วย

การดันป้อมชั้นกลางของเลนบนและล่าง บวกกับป้อมชั้นในของเลนล่างต่อ
 นาที้ที่หกสิบห้า ZGDX คิดจะดันป้อมชั้นในของเลนบนต่อ แต่
 กลับถูก YOQB ถือโอกาสที่ทหารจิวซุดใหม่ออกมาพอดี ได้กลับโดยลงมือ
 สังหาร AD ไปได้ ต่อด้วย ZGDX ดับยกทีม

นาที้ที่หกสิบห้า สามสิบวินาที YOQB ดันป้อมชั้นกลางสามเลนบน
 กลางล่าง บุกไปถึงป้อมชั้นในของ ZGDX ได้สำเร็จ ต่อด้วยทำลายป้อม
 ชั้นในของเลนกลาง ถอนประตูปากทางเข้าป้อมใหญ่ไปได้

นาที้ที่หกสิบหก สามสิบวินาที AD และมิดของ ZGDX เกิดใหม่
 ได้ทัน YOQB รู้ดีว่าการตีได้กลับตานี้ของตัวเองได้โอกาสมาจากไหน จึง
 ไม่รั้งอยู่นาน รีบถอยทัพทันที

เวลานี้ทีม ZGDX เหลือเพียงป้อมใหญ่โดดเด่นประจักษ์ต่อสายตา
 เวลานี้หากเสียใครไปสักคนก็อาจนำมาสู่โอกาสพ่ายแพ้ของพวกเขาได้...

ทีม ZGDX ถูกบีบเข้าตาจนอีกครั้ง

ได้แต่ต้องสู้สุดตัวแล้ว

นาที้ที่เจ็ดสิบ

หลังจัดการทหารจิวซุดหนึ่ง ถงเหยยก็โยนเมาส์ รับผิดชอบมือ
 บริหาร ก่อนจะคว่ำเมาส์มาคุมใหม่ “ฉันไม่ไหวแล้ว ต่อให้เป็นตาตัดสิน
 ต่อให้คิดถึงบัตรสิทธิ์ S6 ต่อให้คิดถึงการเที่ยวเมืองนอกฟรีที่กำลังกั๊กมือ
 เรียงอยู่ ก็ไม่ไหวแล้ว...ฉันโคตรวังเวงเลย”

เสี่ยวฟ่ง “เฮ้อ” ออกมาทีหนึ่ง “จะบ้าตาย ฉันก็โคตรวังเวงเหมือนกัน
 ในเส้นทางสายอีสปอร์ตของฉัน เกมที่เคยเล่นเกินหกสิบห้านาทีใช้แค่
 มือเดียวก็ยังนับได้...ตอนนี้ใครชิงแชมป์ได้ไม่ได้อยู่ที่ฝีมือแล้ว อยู่ที่ใจ
 ล้วนๆ”

เหล่ามว “อย่าเพิ่งๆๆ อย่าเพิ่งหมดแรง ทนอีกหน่อย สิบนาที้
 จบเกม คิดถึงว่าถ้าแพ้ยังต้องเล่นอีกตา ฉันก็อยากจะบ้านิดๆ แล้ว...
 เคลียร์ทหารจิวซุดนี้เสร็จแล้วบุกกัน จะเป็นหรือตายเอาให้จบๆ เจ้าอ้วน
 ร้องเพลงปลุกขวัญหน่อย หนึ่ง สอง สาม เริ่ม!”

เสี่ยวฟ่ง “มาเถอะ มาเรจร้ากัน ยังไงก็เหลือเวลาอีกตั้งมาก...”

ถงเหยา “????”

เหล่ามาว “มาเถอะ มารักกัน ยังไงก็มีเรื่องให้ไปอีกตั้งมาก...”

เหล่าเค “มาเถอะ มาทะเลนอนกัน ยังไงก็มีหนทางให้ไปอีกตั้งมาก...”

ลู้อือเจิง “มาเถอะ มาห้องเที่ยวกัน ยังไงก็มีทิวทัศน์สวยงามอีกตั้งมาก...”

ถงเหยา “...”

ถงเหยาไม่เคยรู้มาก่อนว่าเพลงปลุกขวัญของทิม ZGDX ที่แท้เป็นแบบนี้ และไม่เคยคิดมาก่อนว่าวันหนึ่งตัวเองจะพุ่งเข้าไปเปิดทิมไฟต์ในกลุ่มศัตรู ท่ามกลางทำนองติดหูเหมือนแนวเพลง *ลิปเบตคล่า*³ ที่เพื่อนร่วมทีมร้องกันดังกึกก้องอยากอกรสออกชาติ...

ลู้อือเจิง “AD AD มาฆ่า...บ้าเอ๊ย AD ฝ่ายตรงข้ามมีฮีล ทำไมไม่มีใครบอก”

เสี่ยวฟ่ง “ถ้ายังไม่เปิดทิมไฟต์อีก ตัวทอง⁴ ของอ้ายเจียจะใช้ได้แล้วนะ ตัวทองของมิดน่ากลัวกว่าฮีลอีก...นายดูสิ เจียวหวงเลือดน้อยจังกิลเลือดน้อย เจิงเกอรีบเก็บกวาดเร็วเข้า ๆ ๆ ๆ ๆ”

ถงเหยาเขวี้ยงเมาส์ “ฉันตายแล้ว”

เสี่ยวฟ่งก็เขวี้ยงเมาส์เหมือนกัน “ฉันก็ตายแล้ว ซวยแล้ว ๆ ตานี้จะแพ้แล้ว เพื่อน ๆ เก็บข้าวของ เตรียมตัวเล่นตาต่อไป...”

ขณะที่เสี่ยวฟ่งกำลังโอดครวญ ทางด้านลู้อือเจิงก็สังหาร AD กับจังกิลฝ่ายตรงข้ามได้สำเร็จ เวลานี้ฝ่ายตรงข้ามยังเหลือซัพพอร์ท มิดและทีอป ทั้งสามสภาพไม่ค่อยดีนัก มิดแชลโลว์เหลือเลือดค่อนข้างเยอะ เพราะหุดหัวอยู่ด้านหลัง ขณะที่เกราะเกิดใหม่ของทีอปก็ใช้ไปแล้วครึ่งหนึ่ง...

ลู้อือเจิง “เหล่ามาว เหล่าเค พวกนายทยอยถอย ต้านไว้ ต้านไว้ ถ่วงเวลาหน่อย...ไม่แน่ว่าจะจบเกมได้”

³ เพลง *ลือปามัว* เป็นเพลงแนวลูกทุ่งพื้นบ้านของจีน

⁴ เป็นสกลพิเศษที่แนมมากับไอเท็มคาทาจันทร์ ช่วยให้เป็นอมตะ 2 วินาที แต่ระหว่างนั้นจะไม่สามารถเคลื่อนที่ โจมตี หรือใช้สกิลได้

พูดจบ ลู้อื่อเจิงก็ตายไปเหมือนกัน

เหลือเพียงเหล่าเคและเหล่ามาวต่อสู้กับศัตรูอย่างยากลำบาก...เพียงแต่เวลานี้ที่แย่งชิงกว่าคือ ทหารจิวซุดใหญ่ของฝ่ายตรงข้ามดันเข้ามาแล้ว ท้อปกับจิงเกิลสองคนทำอะไรไม่ได้ ได้แต่ขยับถอยตัวรับ...

ถงเหยยามองป้อมที่ถูกตีจนแห้วเหมือนพื้นหน้าหลอ เหลือเพียงคริสตัลเปล่าเปลี่ยวในฐานะหลัก กับเวลาที่ตัวเองจะเกิดใหม่อีกสี่สิบกว่าวินาที ใจก็ร้อนเหมือนถูกไฟเผา “ฉันเสนอว่า ตาหน้า เพลงปลุกขวัญขอเป็นเพลง มาร์ชทหารอาสา⁵ เถอะ ตอนบันทึกเสียงระหว่างแข่งขันจะได้ไม่อายเขา...ฉันรู้สึกว่ามันที่แพ้ เพลงบ้าๆ ของพวกนายก็มีส่วนมาก ใครเป็นคนเริ่มร้อง รับผิดชอบไปเลยนะ!”

ขณะที่ถงเหยากำลังพูด ความจริงทุกคนก็เตรียมใจสำหรับเกมต่อไปแล้ว เหล่ามาวและเหล่าเคซึ่งเผชิญหน้ากับฝ่ายตรงข้ามที่ยังมีมืออยู่ก็ยังถอยอย่างต่อเนือง ยังดีที่เหล่ามาวถือพอบวกกับมีเหล่าทหารจิวมาช่วยรับพลังโจมตีไปแทนไม่น้อย จนกระทั่งหลายสิบวินาทีต่อมา พวกเขา ก็ถูกทีมมิด-ท้อป-ซัพพอร์ต สามคนของฝ่ายตรงข้ามพร้อมกับกองทัพทหารจิวซุดใหญ่บีบเข้ามาตลอดทางจนถึงหน้าป้อมใหญ่ของตัวเอง...

ตอนนี้ยังต้องรออีกสิบห้าวินาทีกว่าถงเหยจะเกิดใหม่

นักพากย์ตะโกนไม่หยุด “จะต่ออีกตาม้ย” “จะต่ออีกตาแล้วไข่ม้ย” ทหารจิวของ ZGDX กรูออกมาจากป้อมใหญ่ ขณะที่อ้ายเจี๋ยและหรงหรงบุกขึ้นหน้า เก็บกวาดเหล่าทหารจิว

เหลืออีกสิบวินาทีกว่าถงเหยจะเกิดใหม่

อ้ายเจี๋ยและหรงหรงจัดการเหล่าทหารจิวเรียบร้อย ขยับเข้าใกล้คริสตัลของป้อมใหญ่ ระหว่างนั้นเหล่าเคพุ่งตัวเข้าใส่กลุ่มคนทั้งสามโดยไม่สนใจอะไรทั้งสิ้น ก่อนจะกดสติลสตันอ้ายเจี๋ยเอาไว้ ขณะที่อ้ายเจี๋ยก็โต้กลับ สังหารเหล่าเคไปได้ โดยที่ตัวเองเหลือเลือดเพียงหนึ่งในห้าส่วน

⁵ เพลงชาติของสาธารณรัฐประชาชนจีน

ตอนนี้เหลืออีกห้าวินาทีว่าถงเหยาจะเกิดใหม่

นักพากย์ A “ดูเหมือนจะต้องเริ่มใหม่อีกตาแล้ว”

นักพากย์ B “YOCB เริ่มตีคริสตัลแล้ว...แต่ว่า ไม่ถูกสิ อ๊าๆๆๆๆ
สไมลิงจะเกิดใหม่แล้ว อ๊าๆๆๆ!”

ในตอนที่ YOCB ดันป้อมใหญ่ของ ZGDx จนค่าเลือดของป้อม
เหลือครึ่งหนึ่งนั้น ถงเหยาก็คงเกิดใหม่พอดี

เธอพุ่งตัวออกจากฐาน กดสกล EQ พร้อมอินต์ฆ่าอ้ายเจียไปได้
ก่อนเป็นคนแรก จากนั้นก็กดสกล W ตามด้วยอัลติฆ่าหรงหรงต่อ เหลือ
เหลียงเซิงเป็นคนสุดท้าย ถงเหยากดรั่วโจมตี...บนหน้าจอยักษ์ ด้านหลัง
ดิสเพลย์จิ้งจอกของถงเหยาแสดงคำว่า *ทริปเปิลคิล YOCB ACE!*⁶

ผู้ชมทุกคนลุกขึ้นยืนด้วยความระทึก แม้แต่นักพากย์ยังลุกขึ้นจาก
ที่นั่งของตัวเอง!

เหล่าม่าวและถงเหยาเก็บกวาดกองทัพทหารจิว เวลานี้ค่าเลือดของ
ป้อมใหญ่เหลือต่ำกว่าร้อยหน่วย...

ทหารจิวชุดใหม่ถูกส่งออกมา ลู้อี๋ฉิ่งเกิดใหม่!

การจัดการกองทัพทหารจิวคนเดียวไม่ถึงขั้นทำให้ป้อมใหญ่แตกได้
ถงเหยาจึงฝากทหารจิวที่เหลือจำนวนไม่มากให้เหล่าม่าวจัดการต่อ ขณะที่
ตัวเธอกับลู้อี๋ฉิ่งมุ่งตรงไปยังฐานของ YOCB พร้อมกับทหารจิวชุดหนึ่ง...

นักพากย์ A “เกมพลิก! อ๊าๆๆๆๆๆ เกมพลิก!”

นักพากย์ B “จะจบเกมได้รีเปลา่ จบได้รีเปลา่! สไมลิงกับเซสแมน
บุกเคียงบำเคียงไหลกันไปถึงป้อมใหญ่ฝั่งตรงข้ามแล้ว...อ๊า คู่รักมังกรหยก
แห่งวงการอีสปอร์ต! หวงหรงกับกั๋วจิ้ง! เทียวฉานกับหลี่วู่ปู้!”⁷

นักพากย์ A “พวกเขาเริ่มหลายป้อมพันหลอแล้ว ความเร็วในการ
โค่นป้อมสุดยอดมาก! อ๊ะ เจี้ยวหวงเกิดใหม่แล้ว ไม่มีประโยชน์ ตอนนี้

⁶ ตัวสุดท้ายของทิมตายแล้ว อีกความหมายหนึ่งคือไม่มีผู้รอดชีวิตในทีมแล้ว

⁷ อี้ยังกับก๊วยเจ๋ง คู่รักในนิยายกำลังภายในชื่อดังเรื่อง *มังกรหยก*

⁸ เทียวฉานกับหลี่วู่ปู้ หลี่วู่ปู้เป็นยอดนักรบผู้ที่ได้ชื่อว่าแข็งแกร่งที่สุดในยุคสามก๊ก
ตำนานกล่าวว่าเขามิภรรยาอันเป็นที่รักยิ่งนามเตียวฉาน ซึ่งเป็นหนึ่งในสี่ยอดพुरुของจินโบราณ

ฮิลของเนิงเกอคูดตาวนเรียบร้อย!!! เจี้ยวหวงตายแล้ว!!! พลิกเกมด้วยเลือดเพียงห้าสิบหน่วย! สร้างตำนานแบบเมื่อสามปีก่อนอีกครั้งแล้ว!!! วันนี้!!! คืนนี้!!! ในเวลานี้!!!”

ตั้งแต่เกิดใหม่ ฟุงออกจากฐานหลัก ได้ทริปเปิลคิล สู้เคียงบ่าเคียงไหล่กับลู่อือเนิงฟุงเข้าไปทำลายบ้อมชั้นในเลนบนล่างของ YOCB เริ่มตีบ้อมใหญ่มาเจี้ยวหวง ไปจนถึงตีบ้อมใหญ่ต่อนั้น ถงเหยาก็ไม่ได้พุดอะไรออกมาแม้แต่คำเดียว เธอรู้สึกแคว่ว่าหัวใจตัวเองเต้นเร็วมาก อะตรินาลินฟุงสูงเบื่องหน้าไม่มีอะไรทั้งนั้น มีแค่คริสตัลใหญ่สีแดงของฝ่ายศัตรู...

ถึงขั้นรู้สึกว่าจะตัวเองน่าจะล้มหายไปแล้ว

ไม่รู้ทำไม อยู่ๆ เวลานั้นถงเหยาก็นึกถึงคลิปที่เคยให้สัมภาษณ์ตอนเพิ่งเข้ามาเล่นอาชีพใหม่ๆ ตอนนั้นนักข่าวถามเธอว่า “ถงเหยา ในฐานะที่คุณเป็นนักกีฬาอีสปอร์ตหญิงคนแรกของ SPL ทำไมถึงเลือกใช้ชื่อไอดีที่ไม่ลิ่ง”

...จำได้ว่าตอนนั้นเธอตอบกลับไปแบบนี้

“เพราะว่านักกีฬาอาชีพที่ฉันชื่นชอบมากที่สุดก็คือเว่ยเซี่ยวของทีม WE ค่ะ เกาเส่วเนิง ต้าหวัง ผู้ที่เหมาะสมกับตำแหน่ง AD อันดับหนึ่งของโลก คนที่พุดว่า ‘ไม่ต้องให้เงินผม ผมแค่จะแข่งลีกอาชีพ’ ควรค่าที่จะได้รับความเคารพจากนักกีฬาอีสปอร์ตทุกคน ฉันรู้ว่าเรื่องที่เขาไม่ได้เป็นแชมป์ S2 ปีนั้นเป็นเรื่องที่เขาเสียใจมากที่สุดในชีวิตการเป็นนักกีฬาอีสปอร์ต ต่อมาตอนหลัง ต้าหวังก็ออกจากวงการไปโดยที่ยังไม่ได้กลับเข้ามาแข่งรอบไฟนอลในประเภท S... ดังนั้นฉันจึงหวังว่าสักวันหนึ่ง จะสามารถพาชื่อ ‘เว่ยเซี่ยว’ นี้กลับคืนสู่เวทีโลกอีกครั้งค่ะ”

...ต้องมีสักวัน ด้วยชื่อของ “เว่ยเซี่ยว”

...กลับคืนสู่เวทีโลก!

มือกำลังเคาะเมาส์อย่างคล่องแคล่ว

มองดูแถบค่าเลือดค่อยๆ ลดลงทีละนิด เพื่อนร่วมทีมพุดอะไรอยู่ข้างหูบ้าง เธอไม่ได้ยินเลย เพียงแต่ตอนที่แถบค่าเลือดของคริสตัล

บนหน้าจอหมดหลอด ภาพคริสตัลของป้อมใหญ่ระเบิด ในสมองของเธอ
เกิดเสียงดัง “ตูม” เช่นกัน ทุกอย่างขาวโพลน...

เธอเห็นเสียงพั้งผลึกคีย์บอร์ดกระเด็น กระโดดผลงจากเก้าอี้ พุ่งไป
หาเหล่ามว ก่อนจะยกตัวเข้ขึ้นจากพื้น

เหล่าเคย์มั่งแน่นเต็มหน้าขณะถอดหูฟังออก อ้าแขนสองข้างกอดคู่
ท้อปกับซัพพอร์ตอย่างแนบแน่น

หูฟังของเธอถูกใครคนหนึ่งถอดออก ก่อนที่ใครคนนั้นจะดึงเธอ
ขึ้นจากเก้าอี้ โอบกอด ประทับจูบ... จูบร้อน ๆ ประทับลงที่แก้มของเธอ
ที่ริมฝีปากของเธอ...

เธอถูกใครคนนั้นโอบไว้ในอ้อมกอด จากนั้นก็ดึงเพื่อน ๆ ในทีมที่รัก
ของเธอมากอดกันทั้งกลุ่ม...

ประตูห้องกระจกกันเสียงถูกผลักเปิด เทพหิมิง ลู่เย่ว์ และ
เสี่ยวรู่ยกับไค่ซ่างพั้งเข้ามาในห้อง ใบหน้าทุกคนประดับรอยยิ้มกว้าง
ในเวลาเดียวกันนั้น ได้ยินเสียงร้องตะโกนชื่อ ZGDX อย่างบ้าคลั่งของ
ผู้คนในสนามเล็ดลอดเข้ามา เสียงนั้นราวกับกรีดทำลายความเงียบสงบ
ของห้องฟ้ายามราตรี...

นักพากย์ B “แชมป์การแข่งขันรอบชิงชนะเลิศฤดูร้อน! ทีมไชน่า
เทเลคอม!!! ทุกคนลุกขึ้นมาปรบมือให้ดังสนั่นกันครับ...”

นักพากย์ A “ขอแสดงความยินดีกับทีมไชน่าเทเลคอม! ทีมแรก
ที่ผ่านเข้าไปเป็นตัวแทน SPL ซึ่งช่วยในการแข่งขันระดับโลกปีนี้!”

นักพากย์ B “ในนามสิบสองทีมที่เป็นตัวแทน SPL มาขอแสดงความ
เจ็บใจตลอดหลายปีมานี้ กู้คืนเกียรติยศที่เป็นของพวกเขา กลับคืนมา!
SPL จะไม่มีทางก้มหัวให้โลกอีก!!!”

ถงเหยาถูกเพื่อนร่วมทีมโอบไหล่เดินมากลางเวทีแข่งขันที่ว่างด้วย
รางวัลเอาไว้ด้านหน้า ด้านบนมีกระดาศสีโปรยปรายไปทั่ว ตกลงบนศีรษะ
และไหล่ของเธอ... ตอนที่สองมือสัมผัสถ้วยรางวัลสีเงินที่เย็นนิด ๆ นั้น
ถงเหยาจึงค่อยได้สติกลับมา...

เธอชูถ้วยรางวัลขึ้น

จากนั้นก็รู้สึกว้าว้าวทั้งสองลอยขึ้นจากพื้น เธอถูกคนอุ้มขึ้นจากทางด้านหลัง...

ท่าเดียวกับตอนที่สิงโตชิมบ้าถูกชูขึ้นตอนเพิ่งเกิดในเรื่อง *เดอะไลอ้อนคิง*

แสงไฟบนเวทีสว่างจ้าจนแสบตา เธอหรีดตาลเล็กน้อย เงยหน้าขึ้นมอง นอกจากกลุ่มคนดำมืดแล้ว ยังมีแสงสะท้อนของถ้วยรางวัล ลู่อ้อเจิ้งค่อยๆ วางเธอลง เธอหันไปสบตากับดวงตาสีน้ำตาลเข้มที่แฝงรอยยิ้มคู่หนึ่ง...

...ในที่สุดไบบหน้าเขาก็ฉายรอยยิ้มออกมา

เธอโยนถ้วยรางวัลให้เสี่ยวฟิง สองมือประคองไบบหน้ายิ้มแ้มของชายหนุ่ม ก่อนจะแหงนหน้าเขย่งเท้า มอบจุมพิตสั้นระริกบนริมฝีปากเขา หยาดน้ำอุ่นๆ ไหลลงมาจากหางตาที่แดงก่ำ

เธอทำสำเร็จแล้ว

วันที่ 26 สิงหาคม 2562 ทีม ZGDX ใช้คะแนน 3:1 เอาชนะทีม YQCBคว้าแชมป์การแข่งขันรอบชิงชนะเลิศฤดูร้อนภูมิภาค SPL และด้วยเหตุนี้จึงเป็นทีมตัวแทนของภูมิภาค SPL ทีมแรกที่ได้รับการยืนยันเข้าแข่งขันระดับโลก S6

บนเวทีแข่งขัน กลุ่มหนุ่มสาวที่ร่วมกันชูถ้วยรางวัลขึ้นพร้อมรอยยิ้มเต็มใบหน้าเป็นภาพที่สะกดสายตาพวกเขาเคยถูกตั้งข้อสงสัย ต้องแบกรับภาระหน้าที่อันหนักอึ้ง ระหว่างทางเคยหลั่งน้ำตา เคยล้มเล แต่ท้ายที่สุดก็ยังยึดดอกยี่หัดต่อสายตาที่มองมาด้วยความคาดหวังตั้งแต่ต้นจนจบเหล่านั้น...

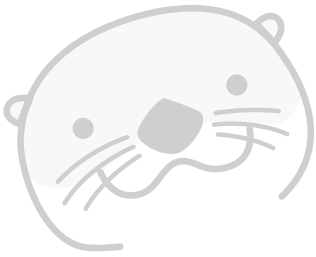
ท้ายที่สุดก็เปล่งประกายเจิดจรัส

นี่คือจุดสิ้นสุด แต่ก็เป็นการเริ่มต้นครั้งใหม่เช่นกัน...

ในดินแดนแสนไกลที่ไม่ได้ไกลห่างไปมากนัก ที่ตรงนั้น พวกเขาสาบานว่าจะถอดหมวกแห่งความคลางแคลงและเสียงหัวเราะเย้ยหยันที่ครอบหัวภูมิภาค SPL ออกด้วยมือตัวเอง โยนมันลงพื้น และบดขยี้มัน!

(รัก) ยิ้มของเธอ 5

จุดสูงสุดระดับโลกที่ไผ่ฝัน!
มุ่งไปสู่อื่น...
มุ่งหน้าต่อไป
กางใบเรือ ออกเดินทาง

ทดลองอ่าน